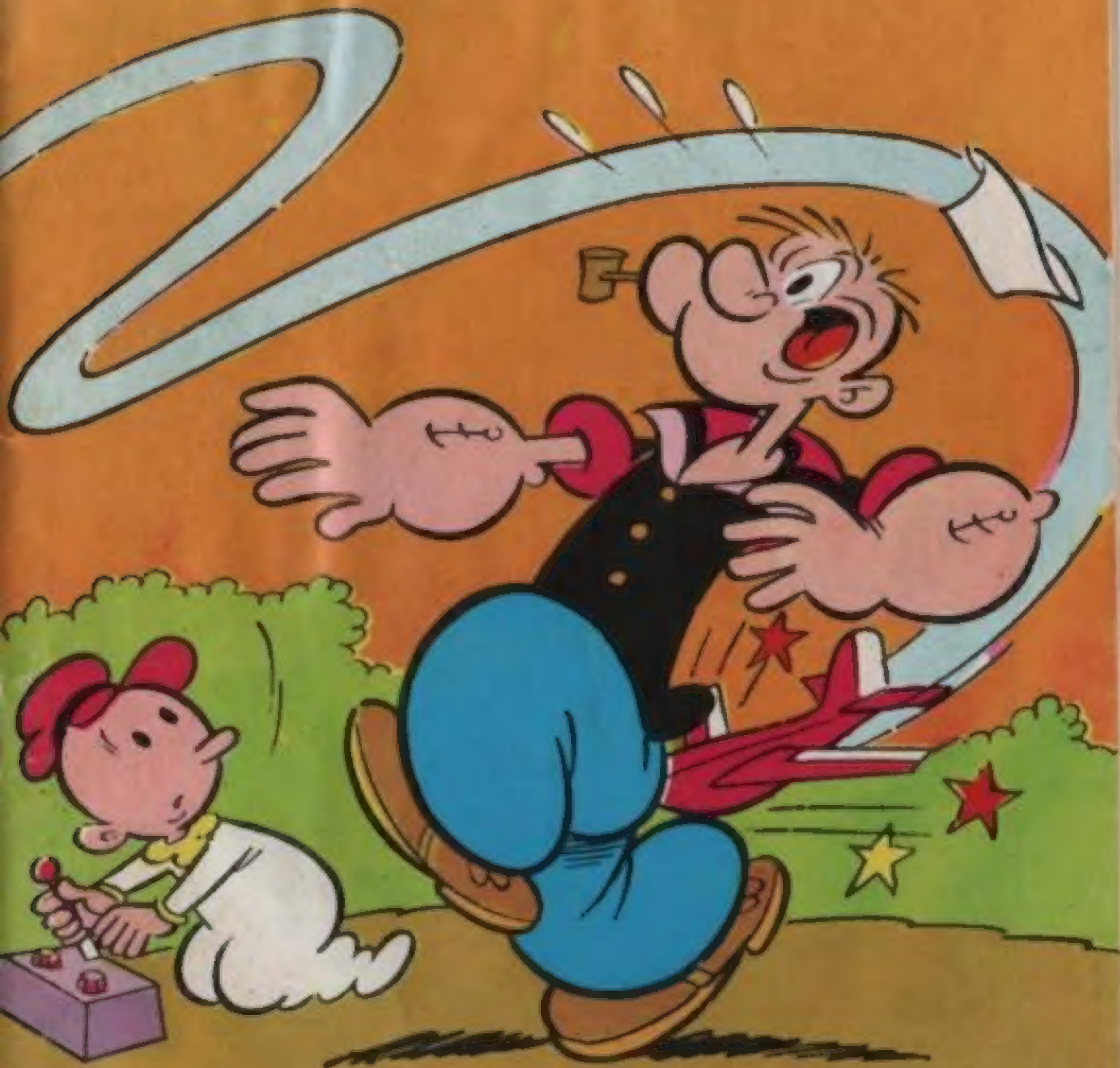

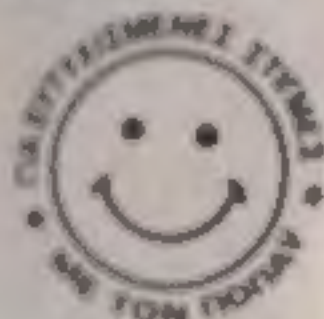
ΠΟΠΑΪ

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
« ΠΟΠΑÛ »

Ο άπαιθανος, ά θρυλι-
κός, εβραϊκός, τό
συνεχιστής του
τόνι σε νέες κοτο-
πληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑÛ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ Ε'ΑΡΙΘ. 222- ΔΡΧ 7- 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1977

Λυκαβηττού 1γ-Αθήναι 135
τηλέφ. 638.842- 638.668

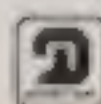

Τεχνική έναρξη: 130-132-Ρουκ.
τηλέφ κέντρον 32 50 300

Εκδότης Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ιφικράτους 4-Αθήναι

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διευθυνός συνταξίας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΟΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Εκδοτική εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Π.Ε.

DRAGOUNIS publisher
JOHN G. DRAGOUNIS & SONS LTD
10 Lycabettus street Athens 135

Υπευθύνος τυπογραφείου
Β Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40-42

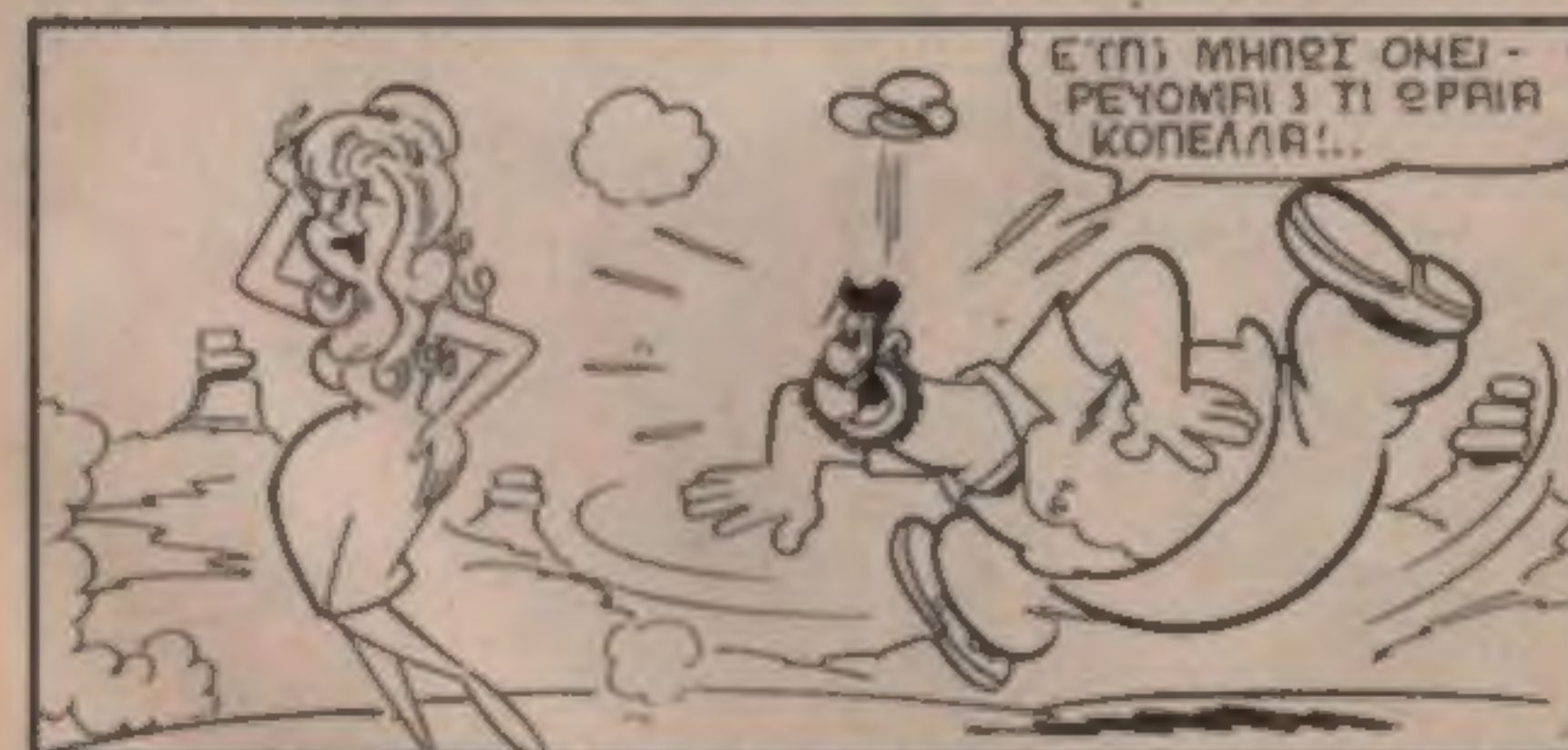
Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευση

© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

ΤΗ ΜΗΚΑΝΗΝΑ
ΤΗΣ
ΨΕΥΔΑΙΕΘΗΞΕΡΕ

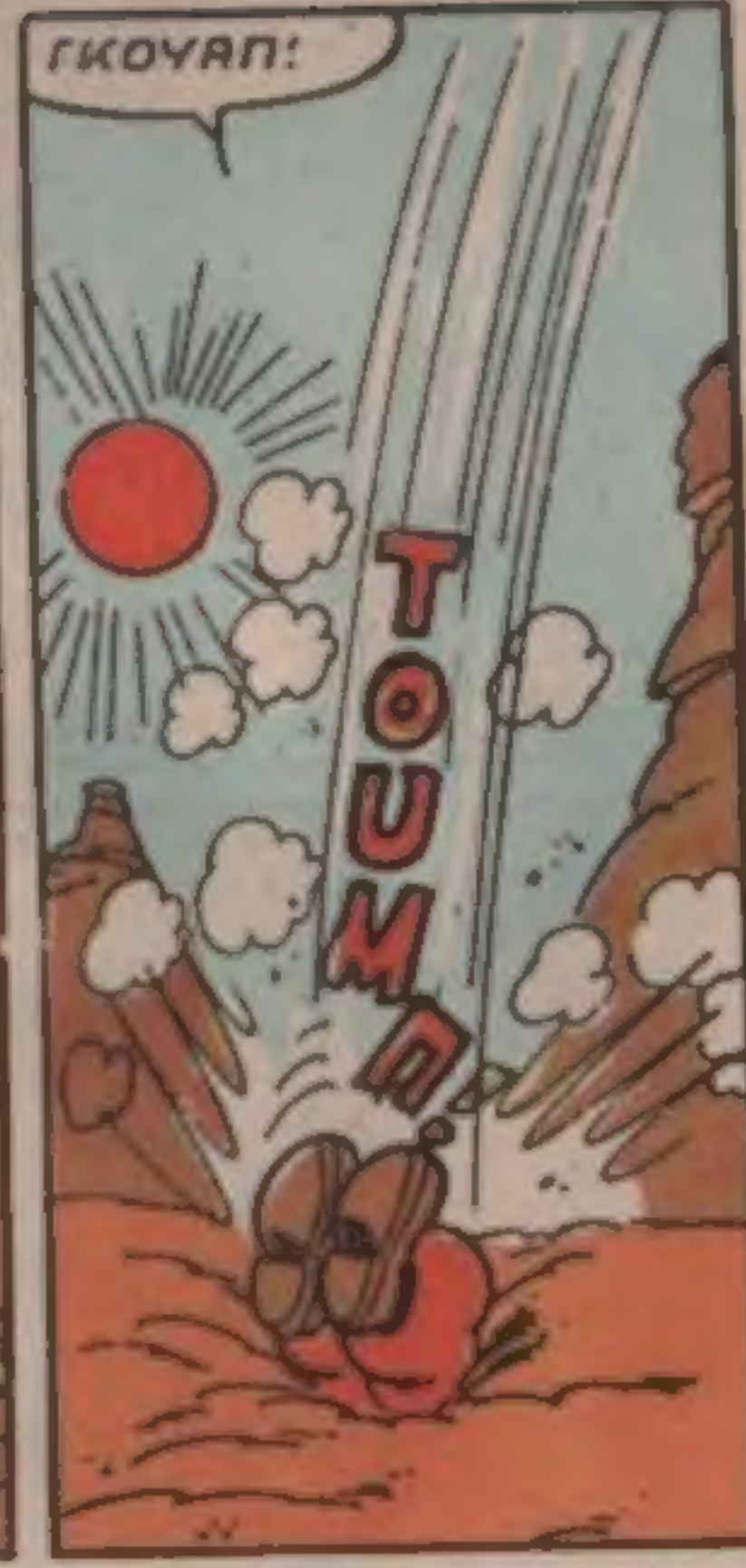
ΕΙΝΑΙ ΤΡΕΙΣ ΜΕΡΕΙΣ ΤΩΡΑ
ΠΟΥ Η ΜΑΜΑΚΑ ΕΙΝΑΙ ΚΛΕΙΣ-
ΜΕΝΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗ-
ΡΙΟ ΤΗΣ!

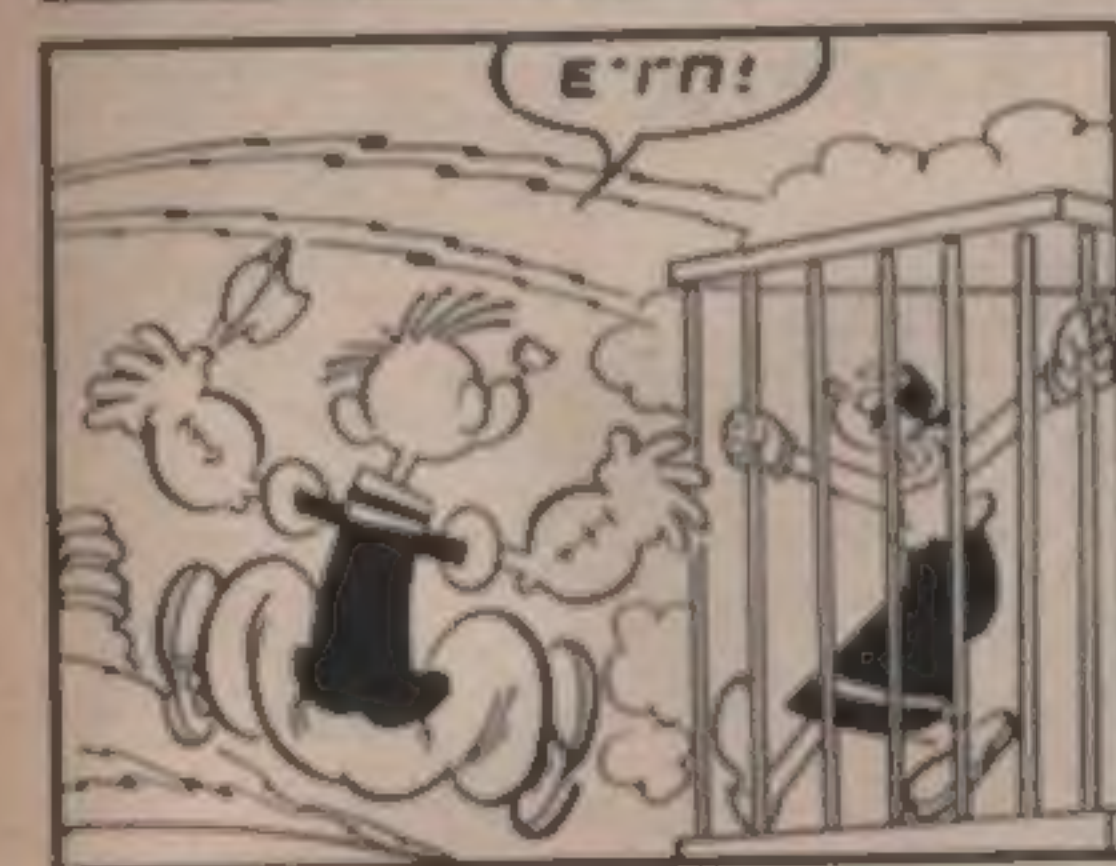
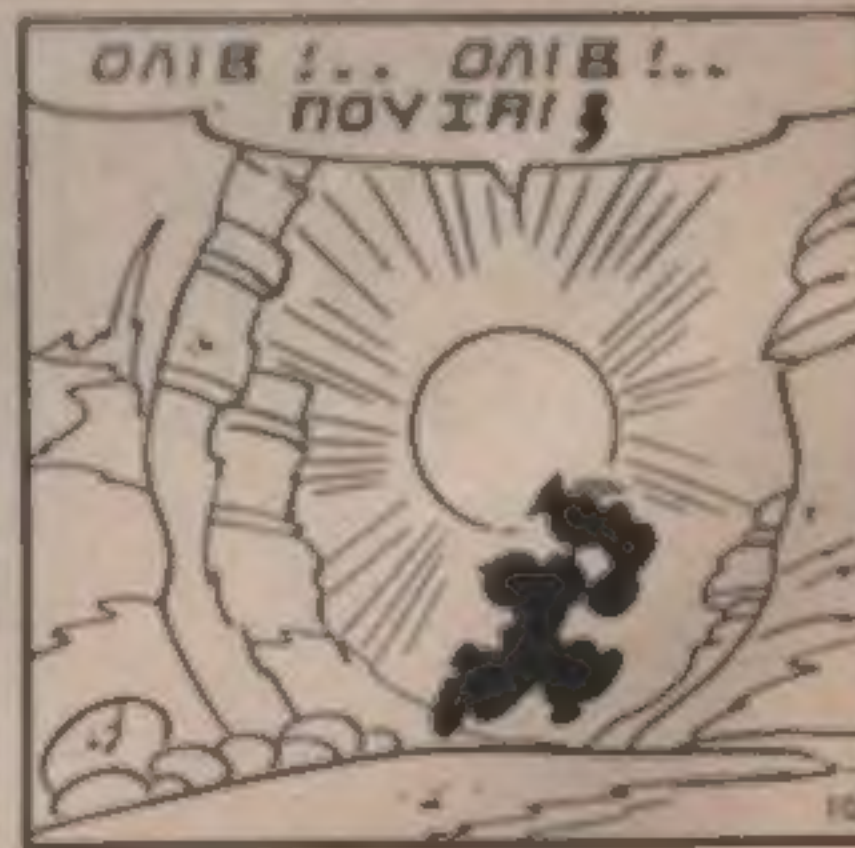

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΩΣΩ ΟΡΙΩ ΤΗΣ ΚΑΝΟΝ ΚΑΚΟ!

ΑΧ! ΜΑ ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΒΙΖΟΝΕΙ!

ΒΟΗΘΕΙΑΑ!

ΟΧ! ΟΧ! ΟΡΙ ΤΗ ΓΑΥΡΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΘΑΥΜΑ!

ΚΟΥΚΟΥ! ΤΟΣΕΡΑ ΟΤΙ ΘΑ ΠΕΡΝΟΥΣΙΑΝ ΒΙΖΟΝΕΙ ΓΙ' ΑΥΤΟ Ε-
ΤΟΙΜΑΣΑ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟ-
ΓΑΤΟΥΣ!

ΔΥΡΤΚ!... ΟΙ ΒΙΖΟΝΕΙ ΠΕ-
ΡΑΙΑΝ ΚΙ' Η ΟΛΙΒ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΓΙΑ ΕΔΩ!

ΑΑΑΧ! ΕΙΧΑ ΠΑΛΙ ΨΕΥΔΑΡΙΣΘΗ-
ΣΕΙΣ!... ΤΡΕΛΛΑΘΗΚΑ!
ΤΡΕΜΑΘΗΚΑ!

ΚΑΠΟΙΟΙ ΤΑΧΕΙ ΒΑΛΕΙ ΜΑ-
ΖΙ ΜΟΥ!

ΦΟΒΑΜΑΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΞΑΝΑ-
ΔΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΙΒ! ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ
ΑΥΤΗ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ
ΖΗΣΩ! ΑΧ!

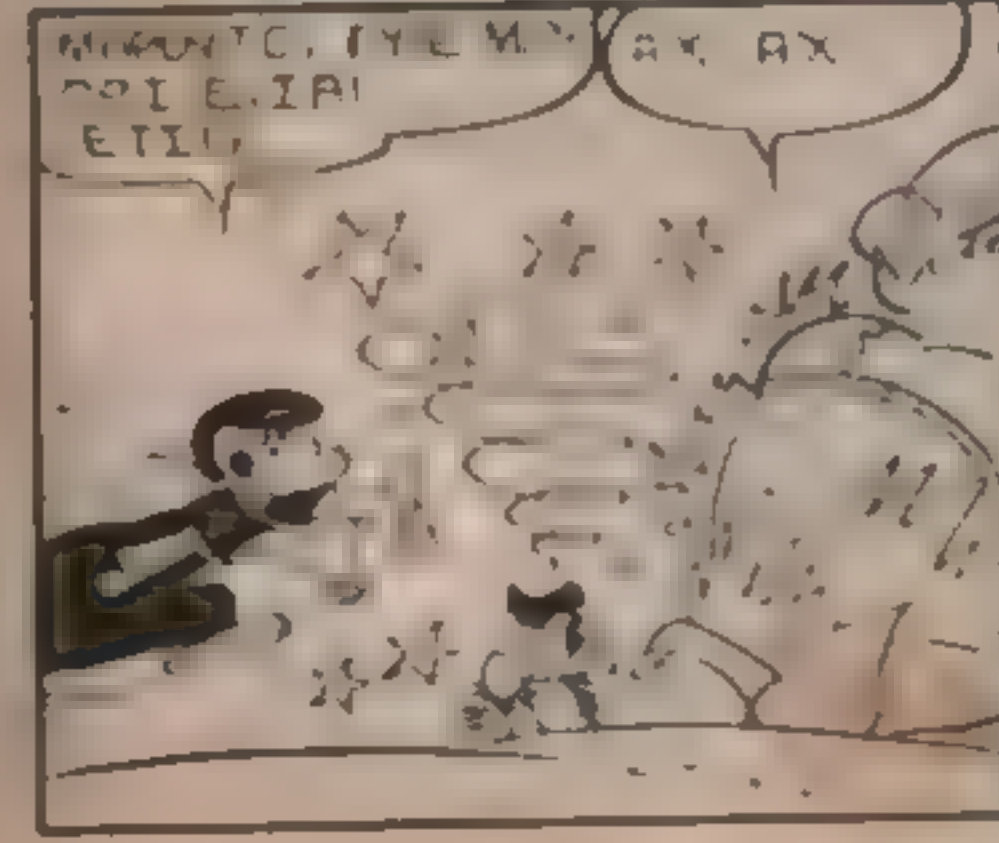
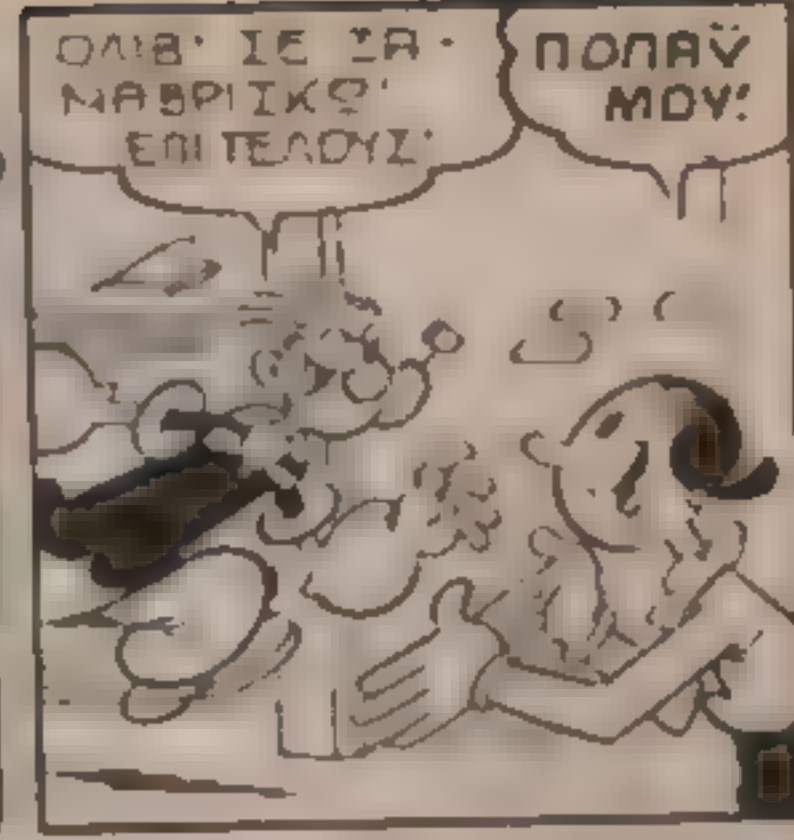
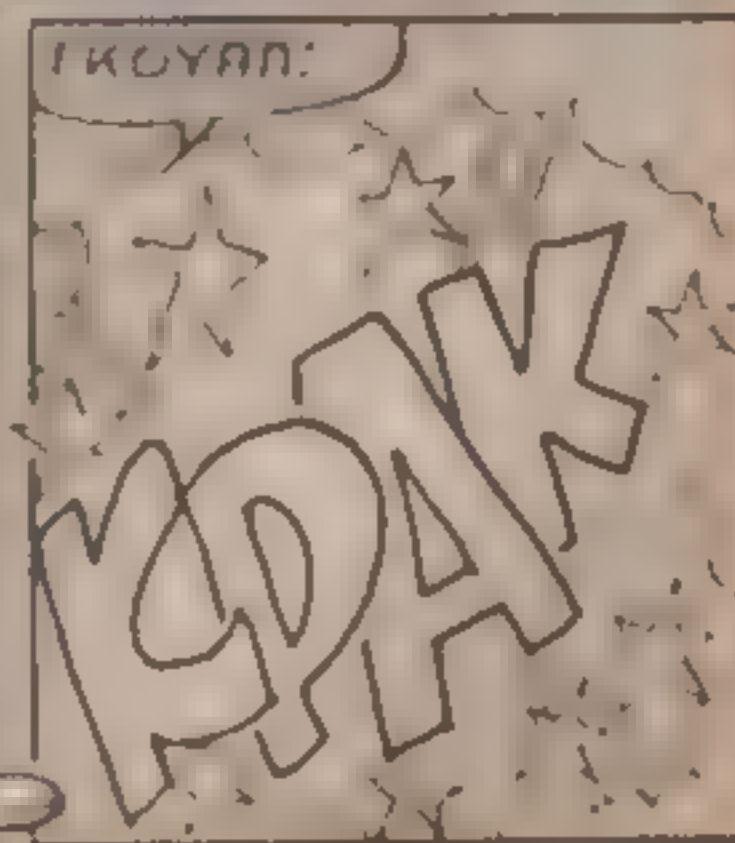
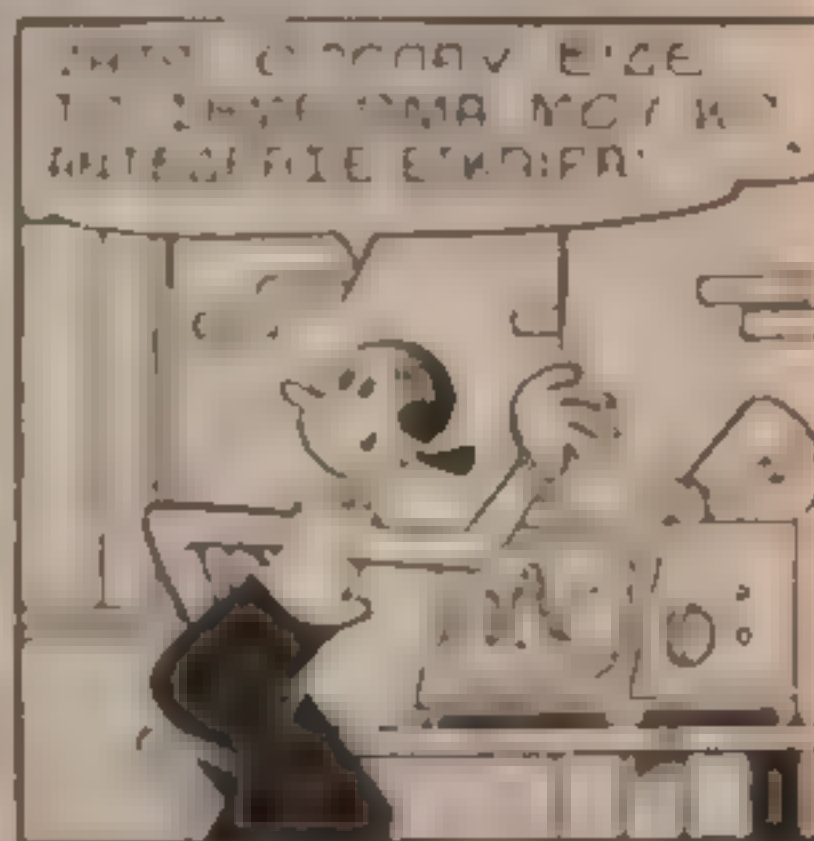
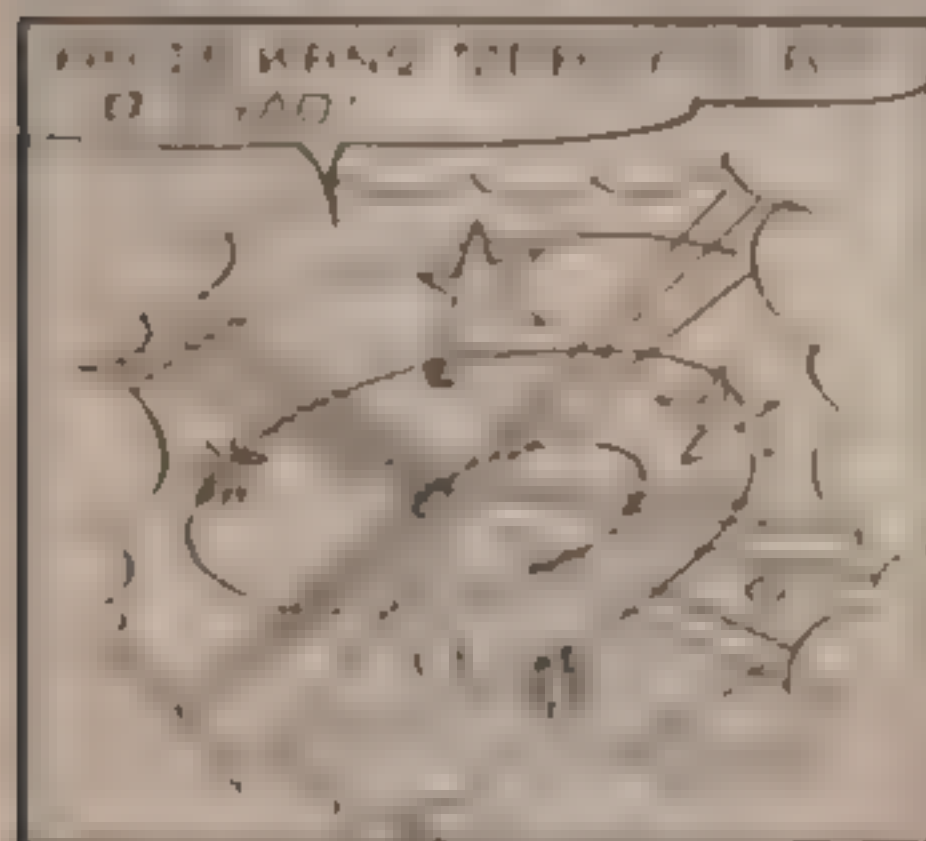
ΚΟΙΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΛΑΥ! ΕΙ-
ΠΑΙΑΝ ΤΑ ΝΕΥΡΑ
ΤΟΥ! ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΕΙ,
ΑΛΛΟ!

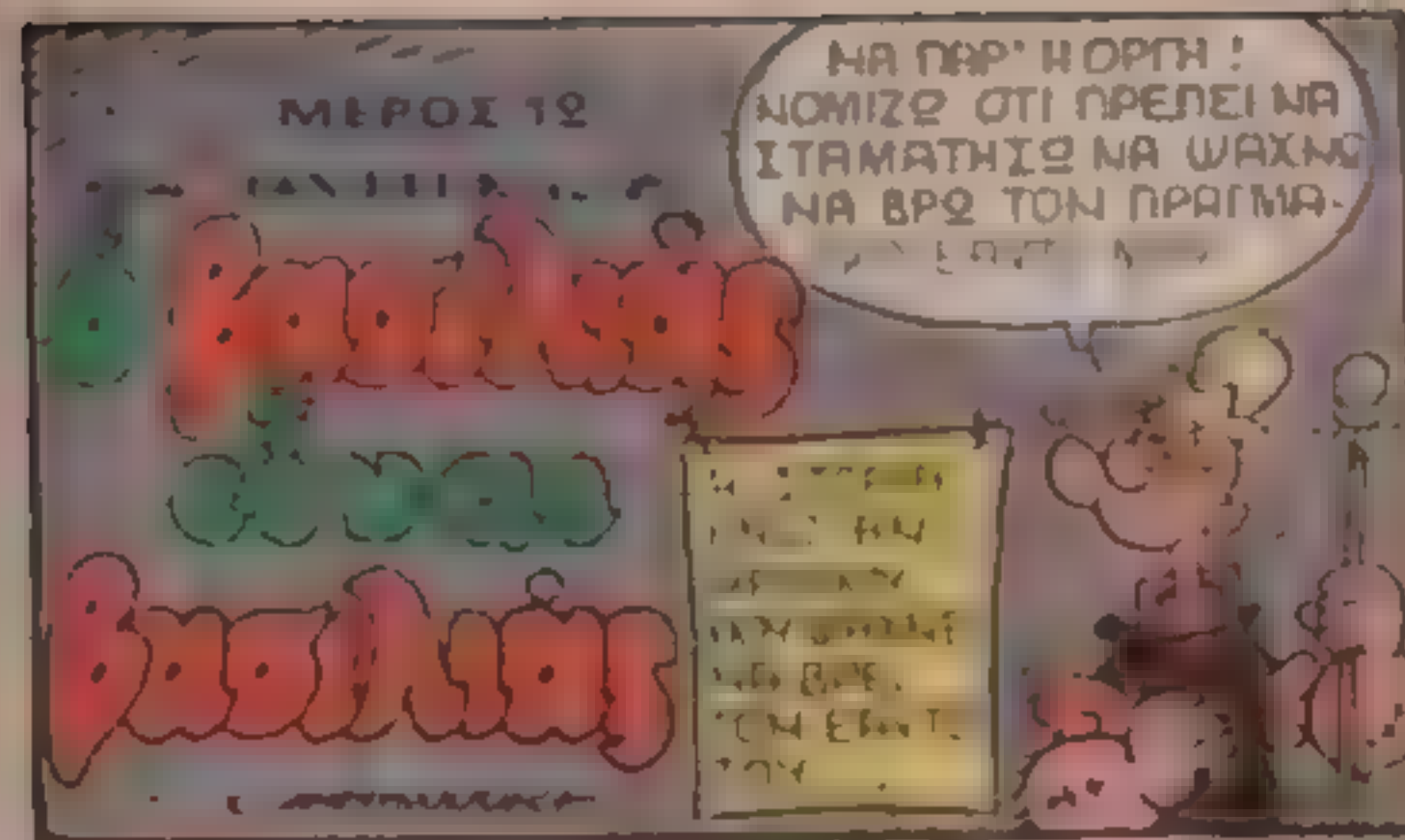
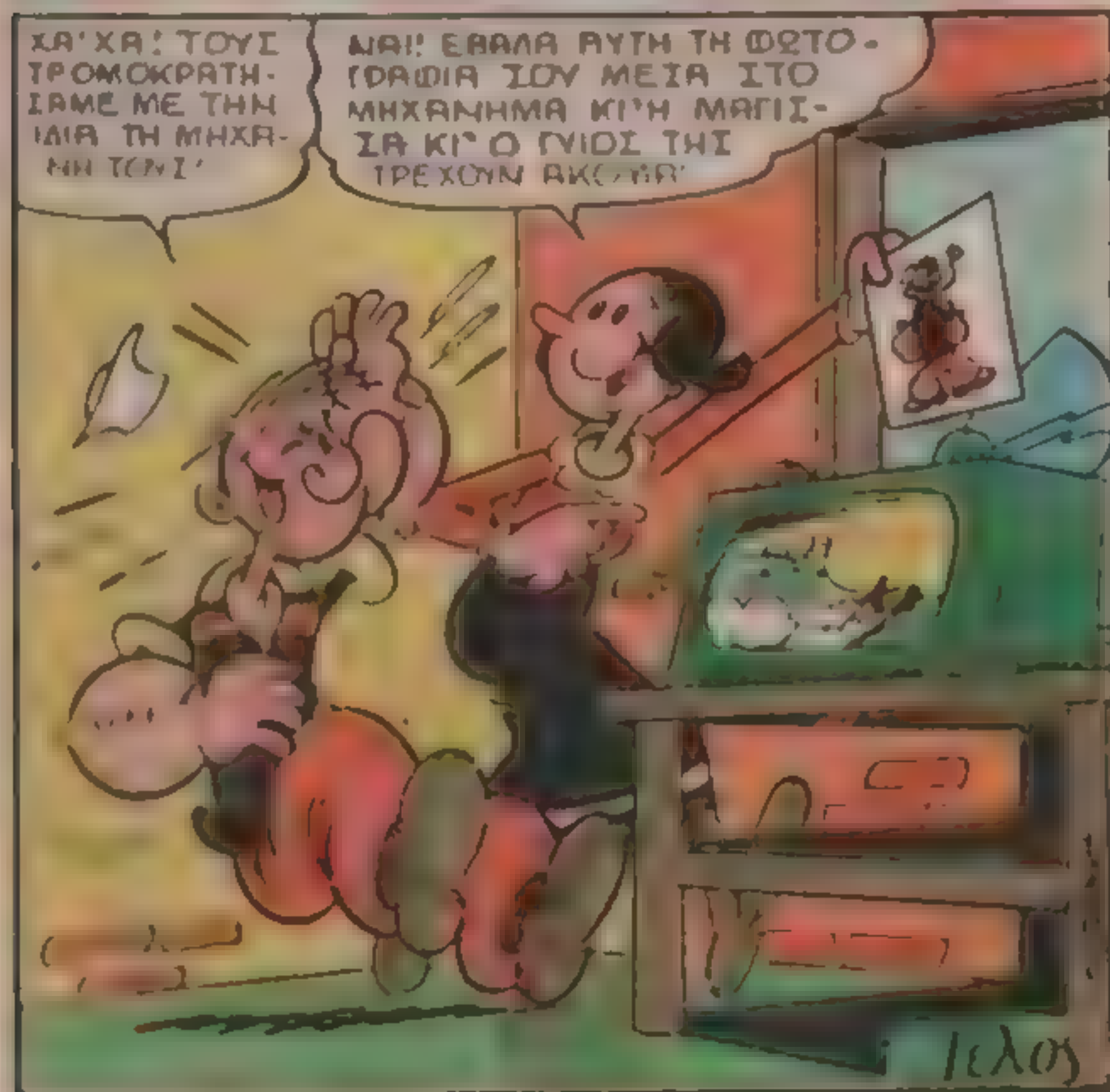

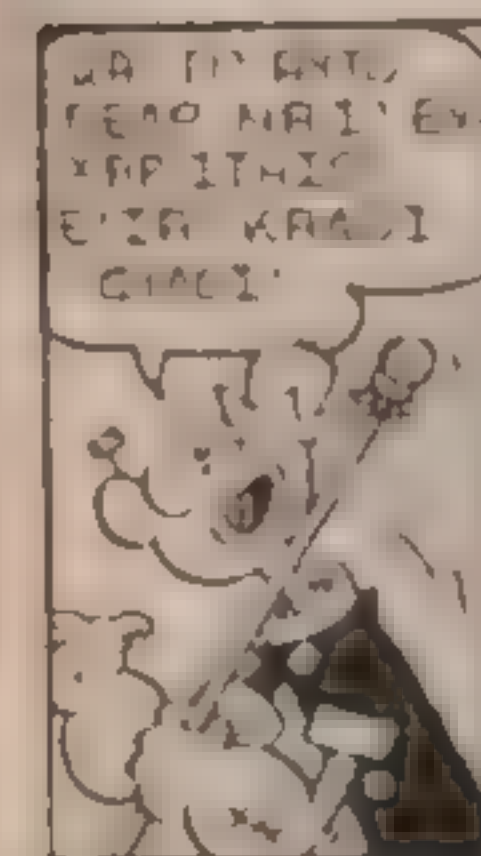
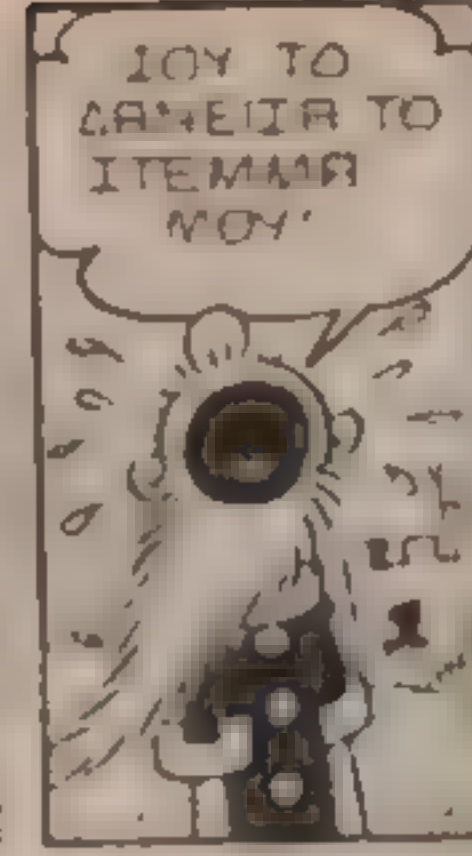
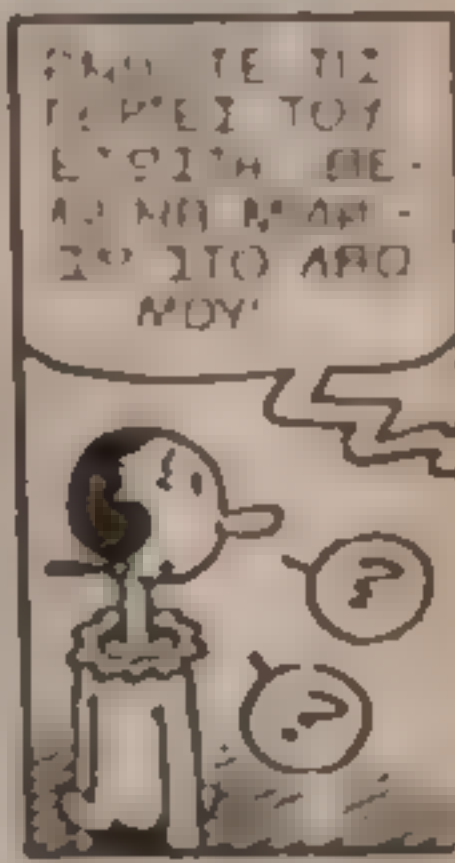
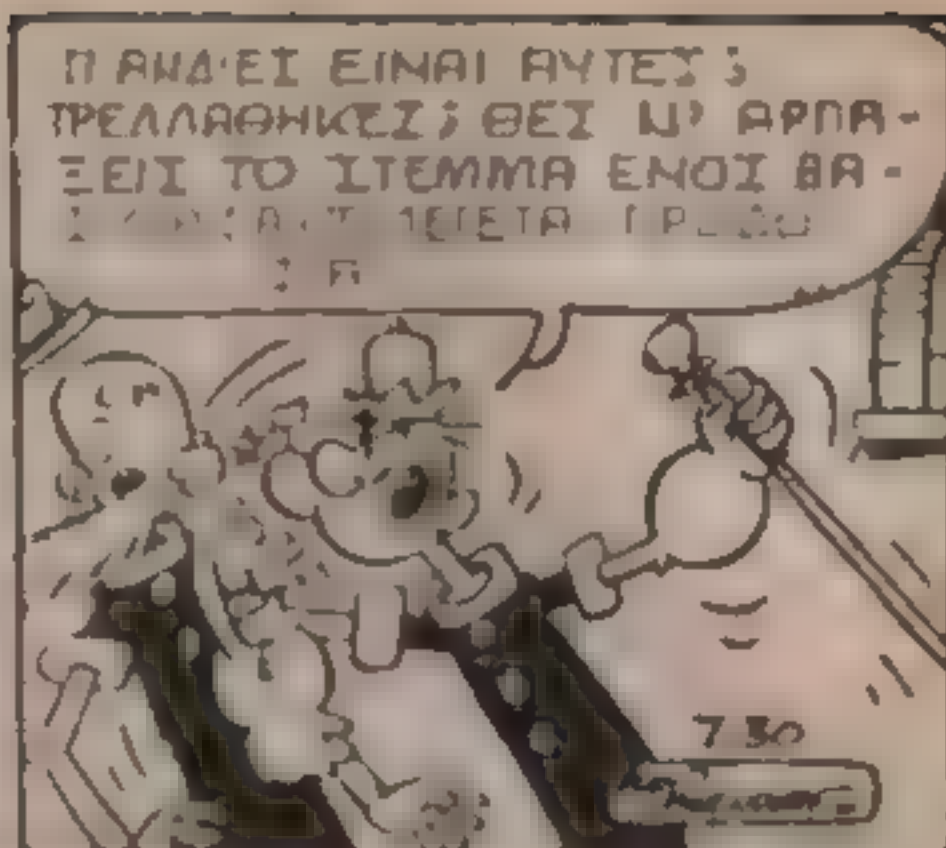
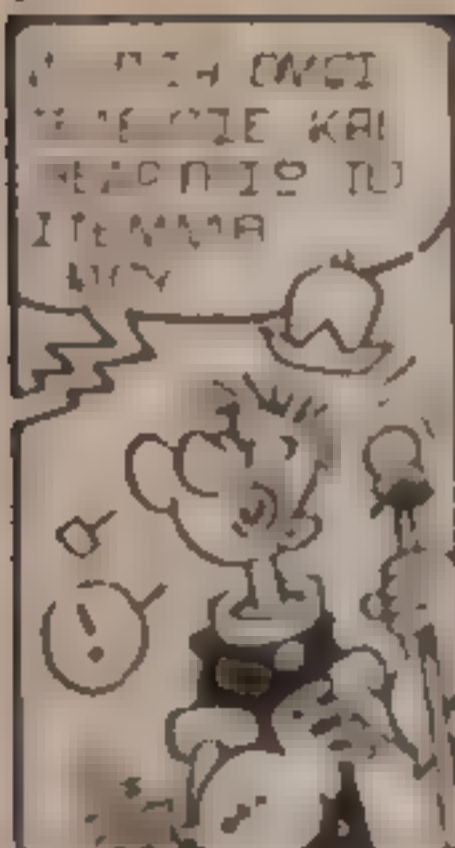
ΕΙΣ ΘΑ ΤΟΥ ΔΩΣΕΙΣ ΤΗ
ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΒΟΗ, ΜΠΡΟΥ-
ΤΟ!...
ΙΣΤΙ ΔΙΑΓΑΓΕΣ
ΤΟΥ, ΜΑΜΑ!

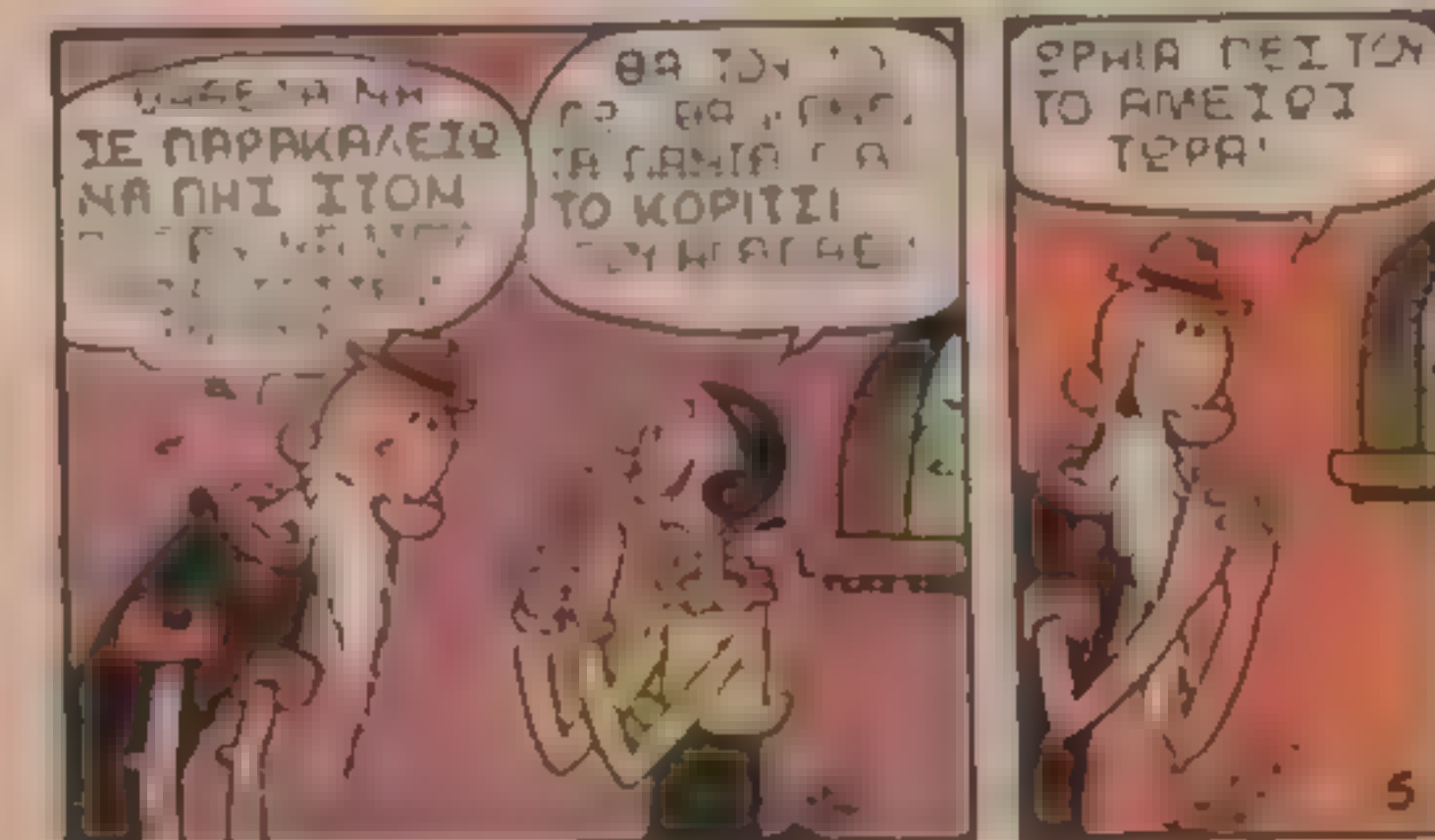
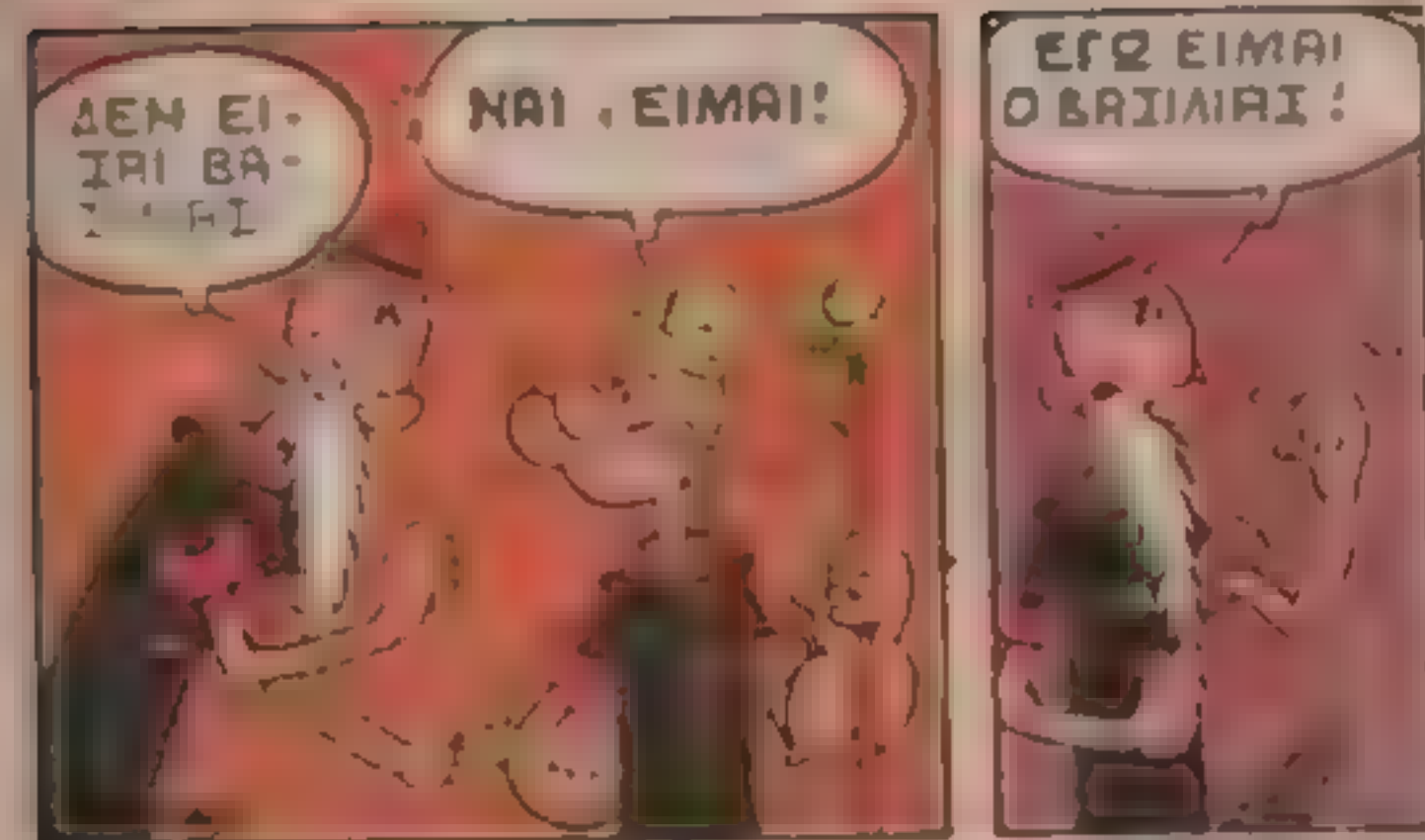
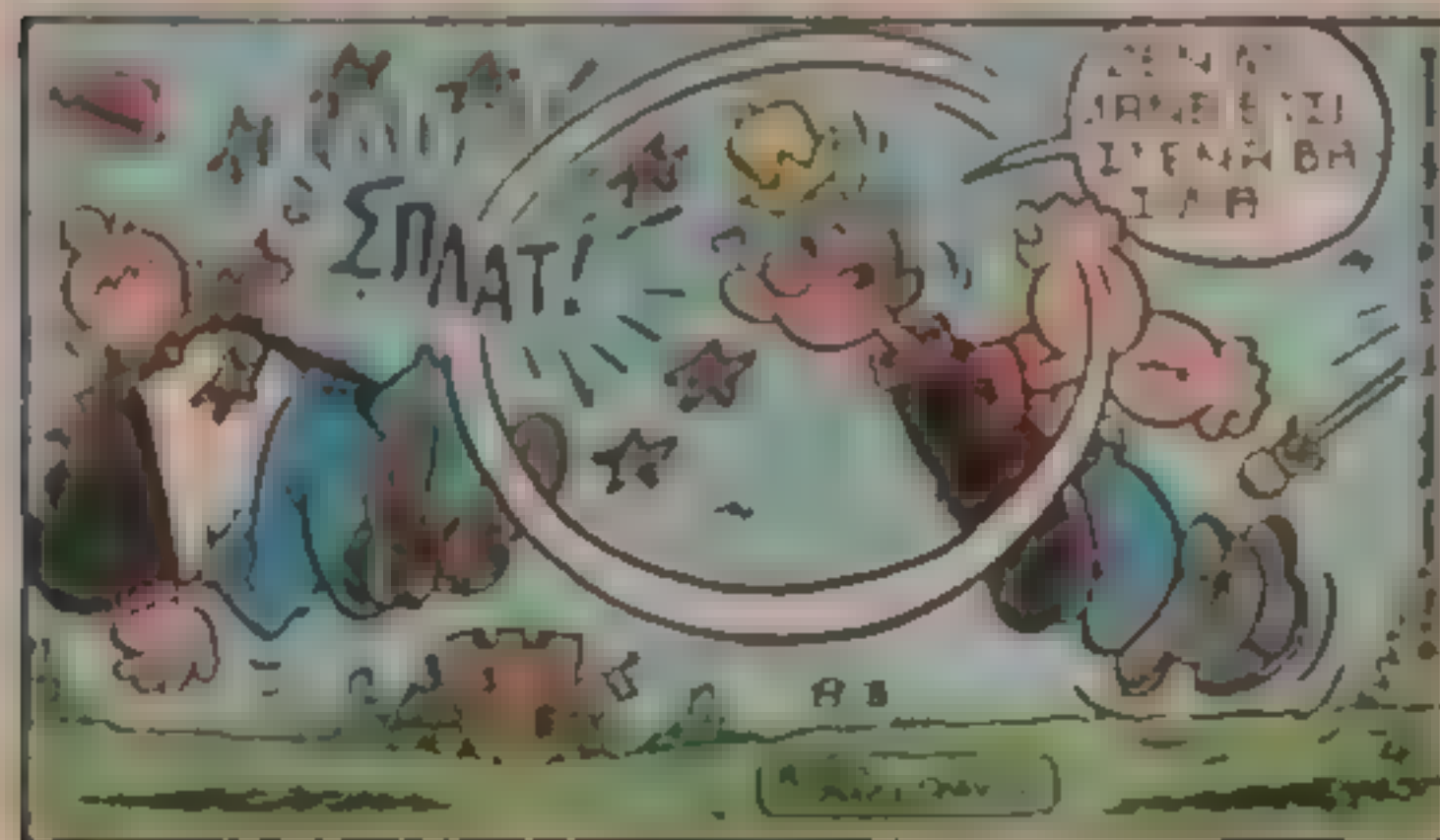

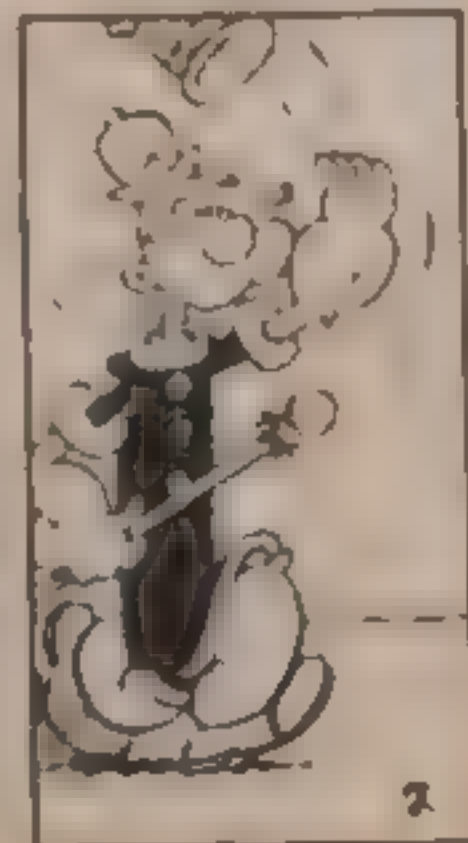
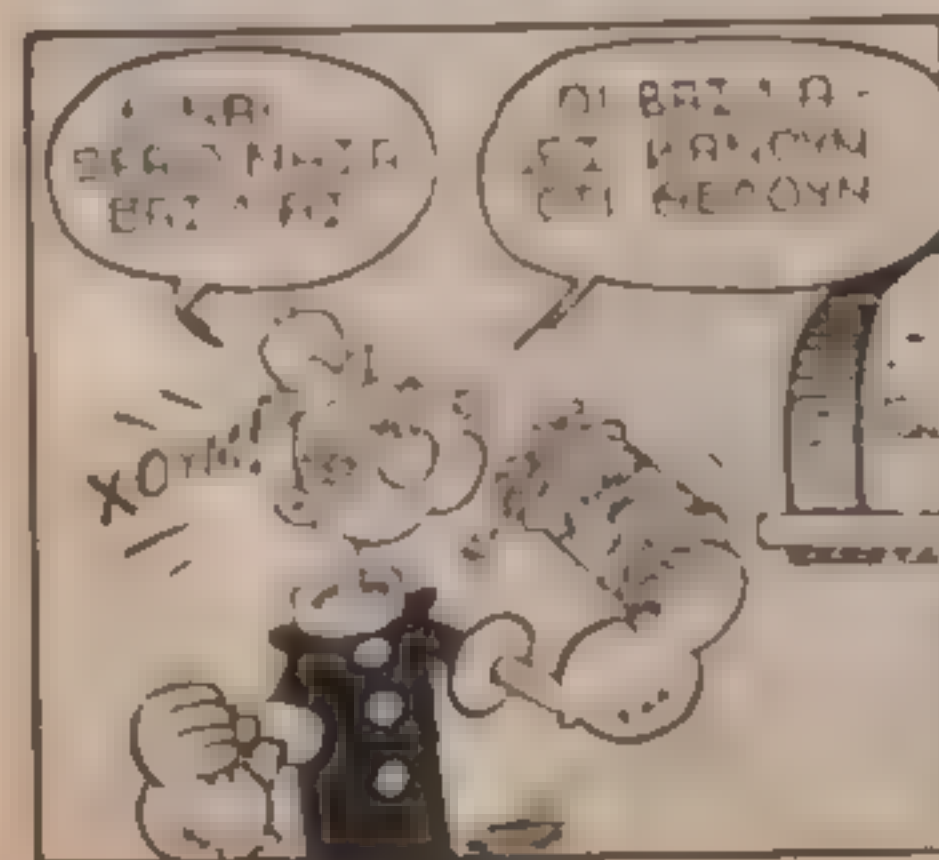
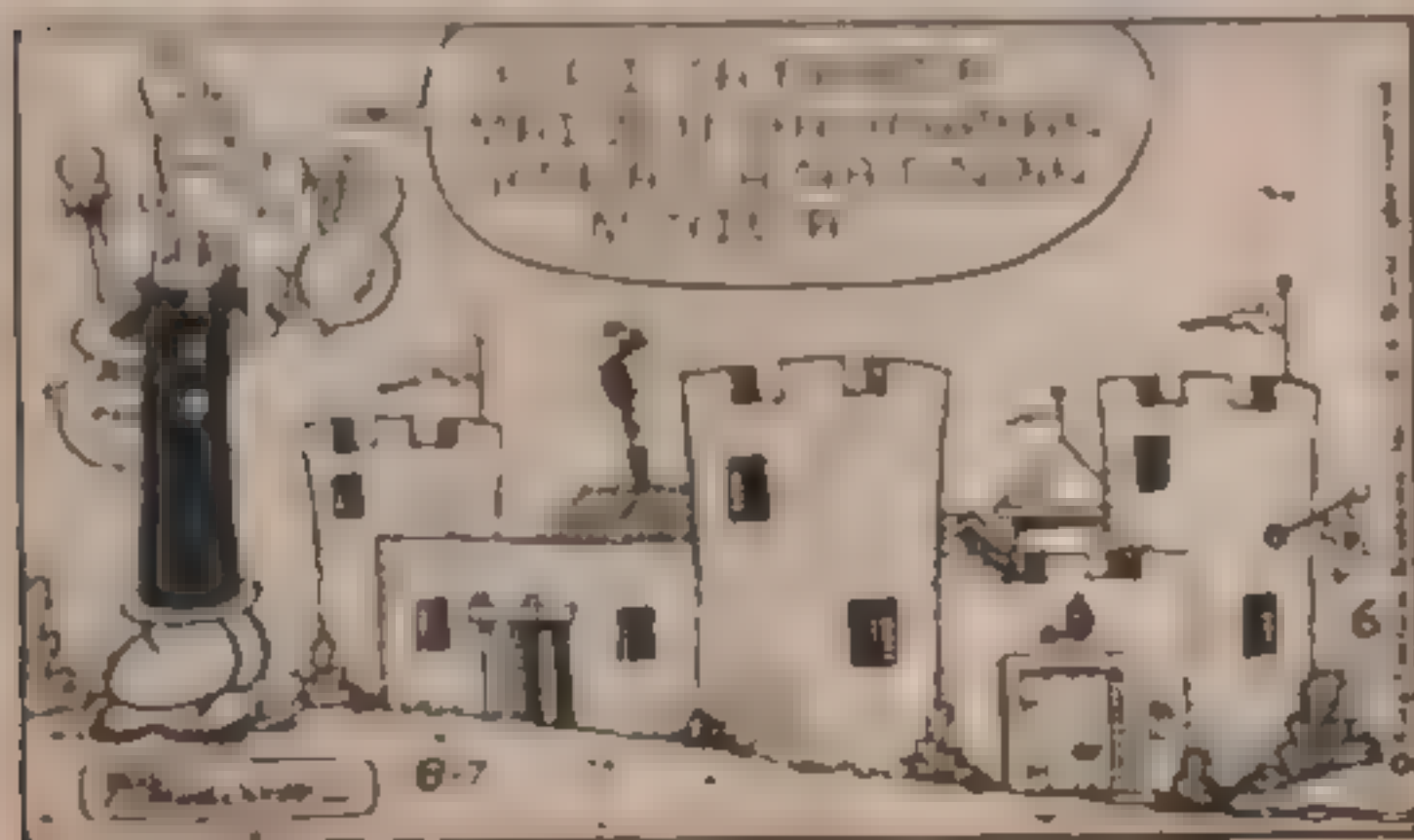
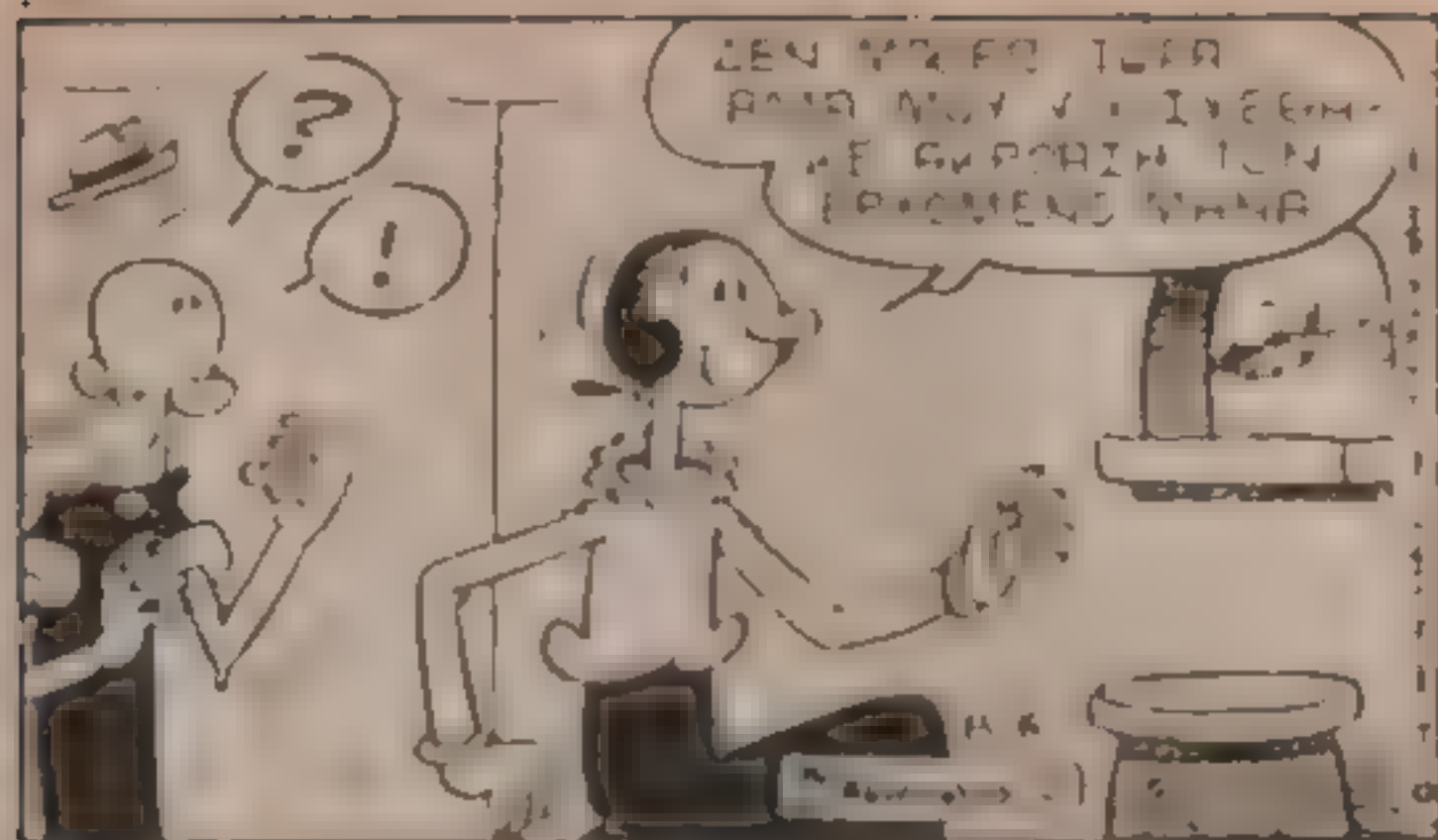

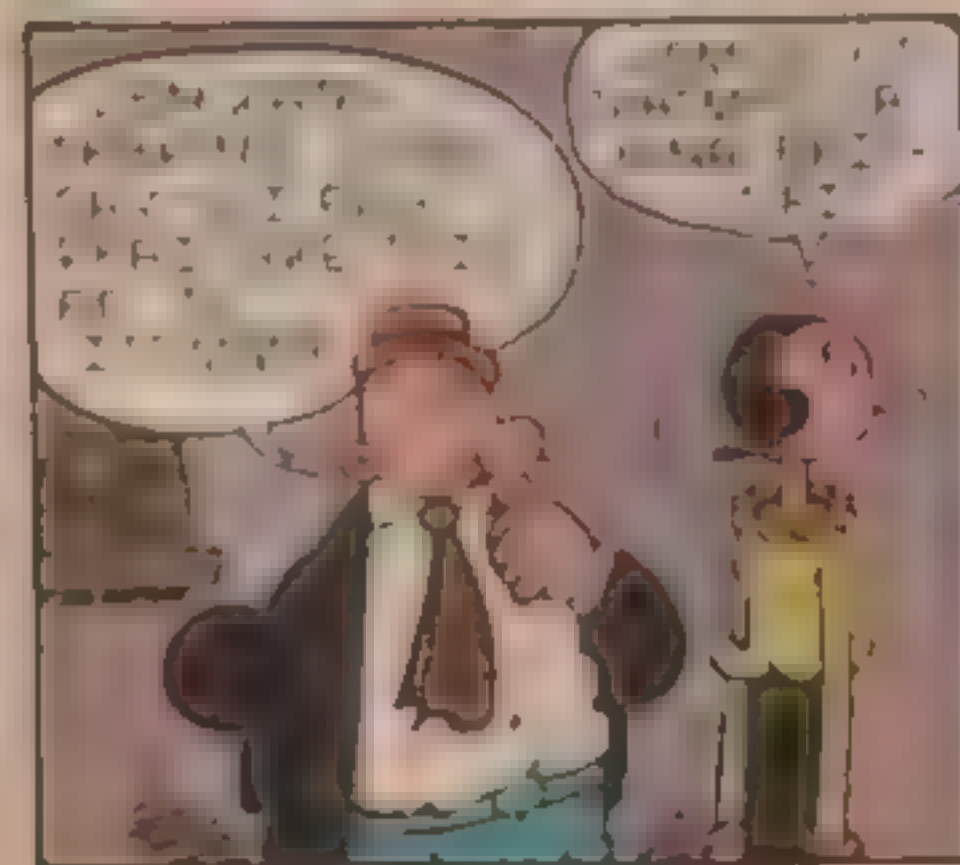
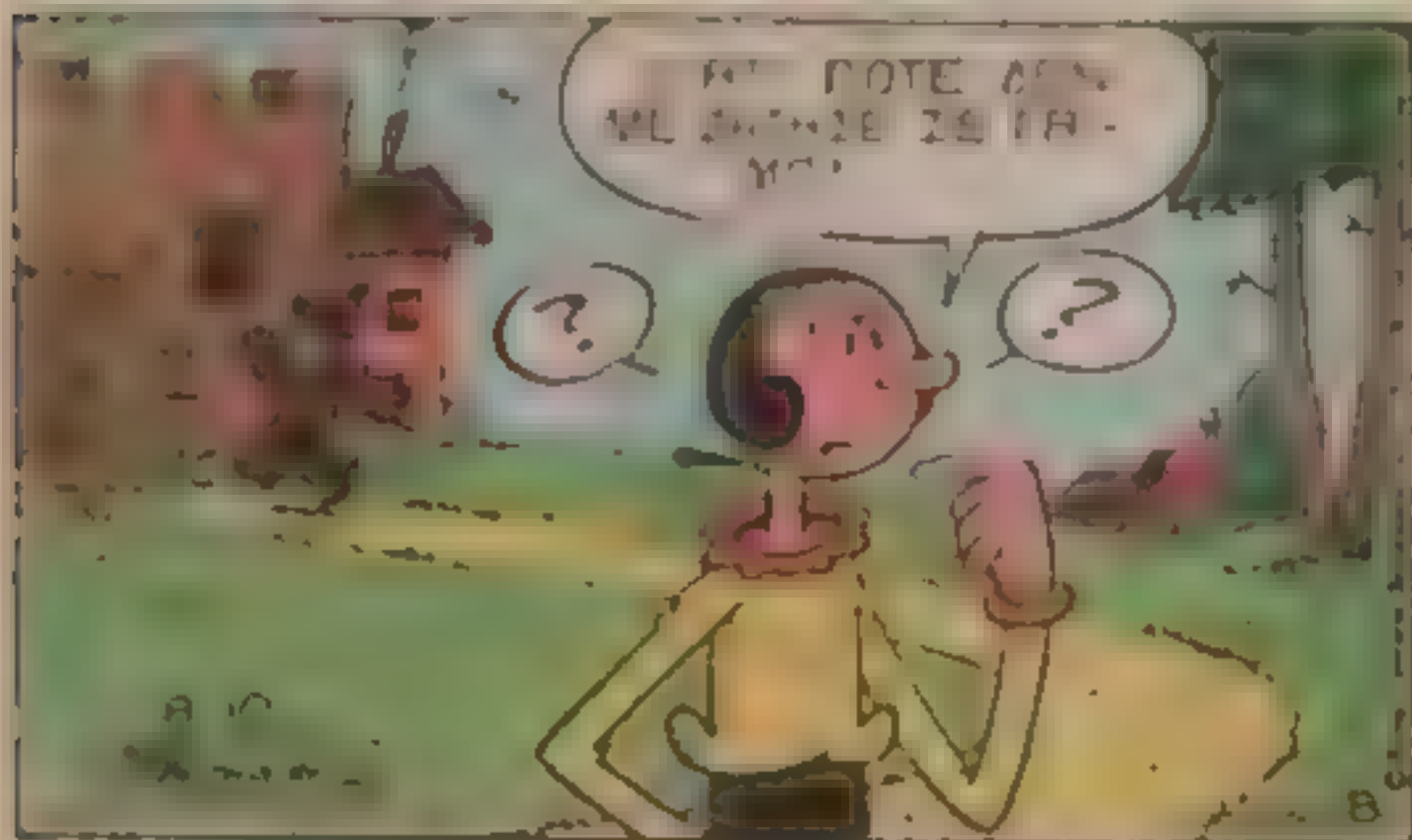
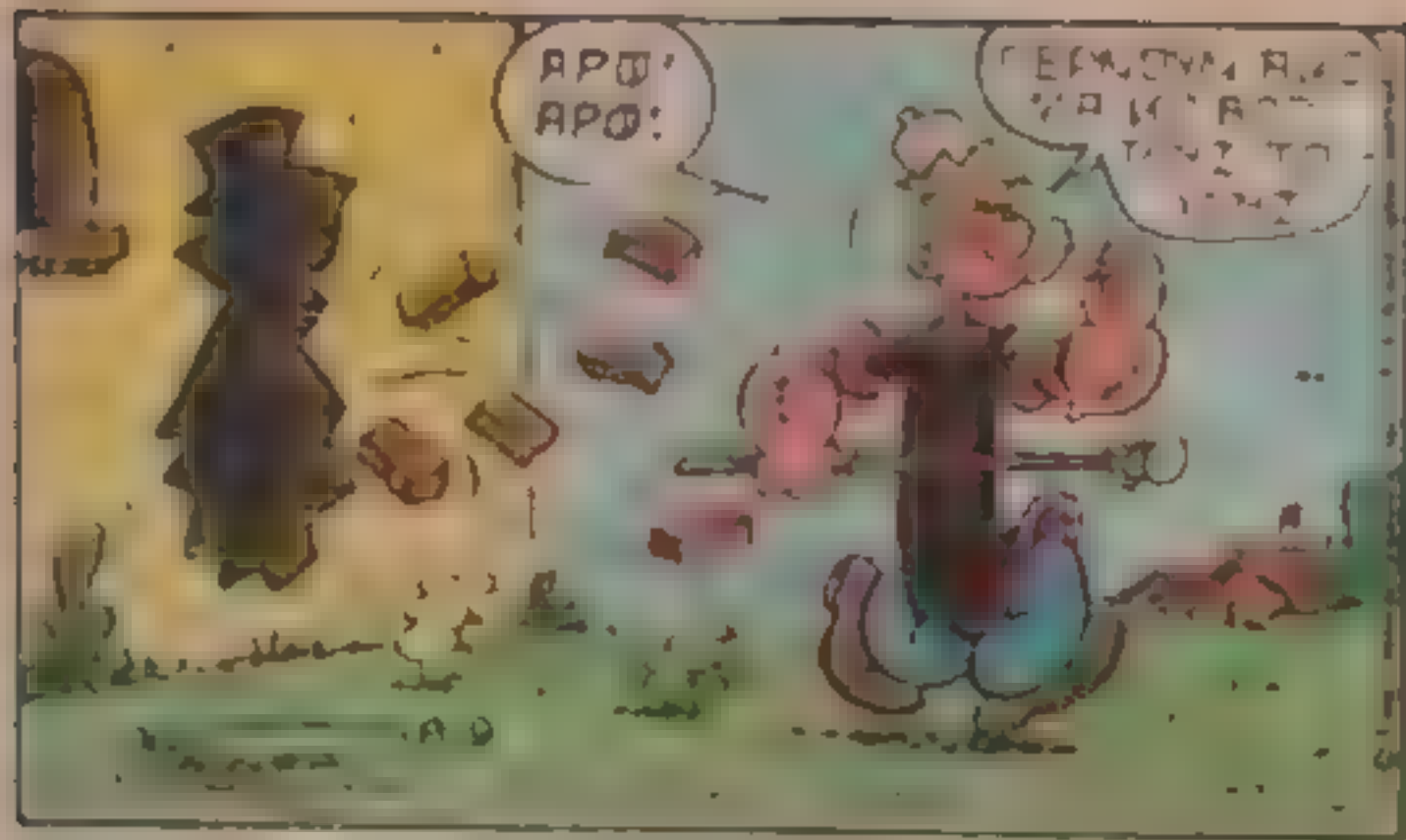

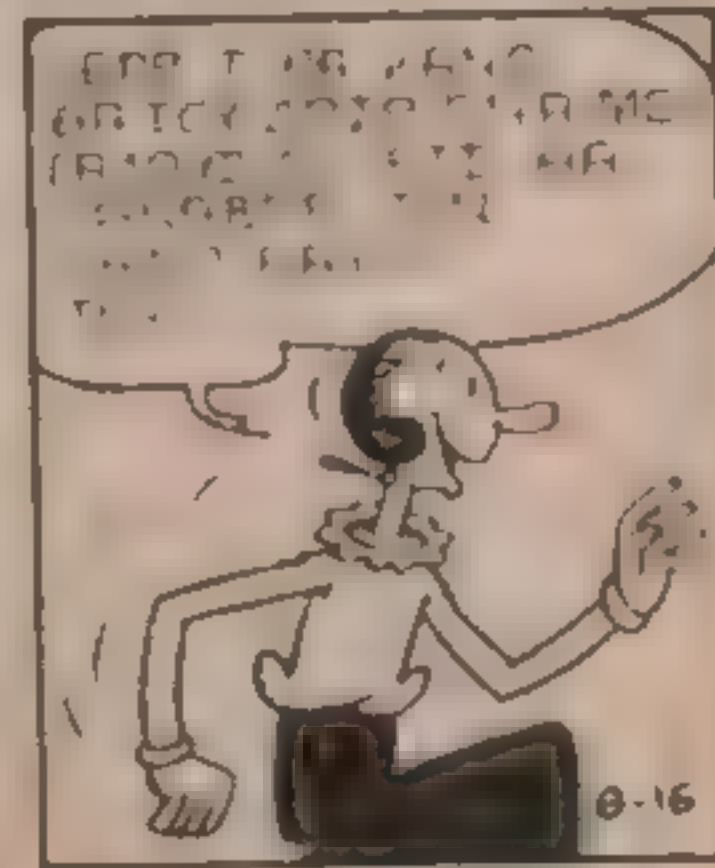
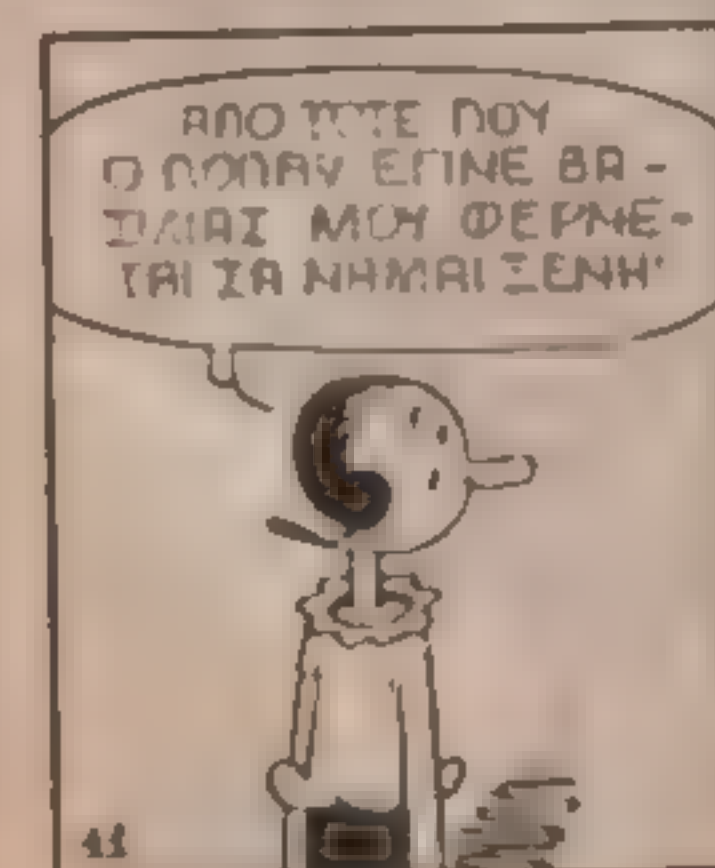
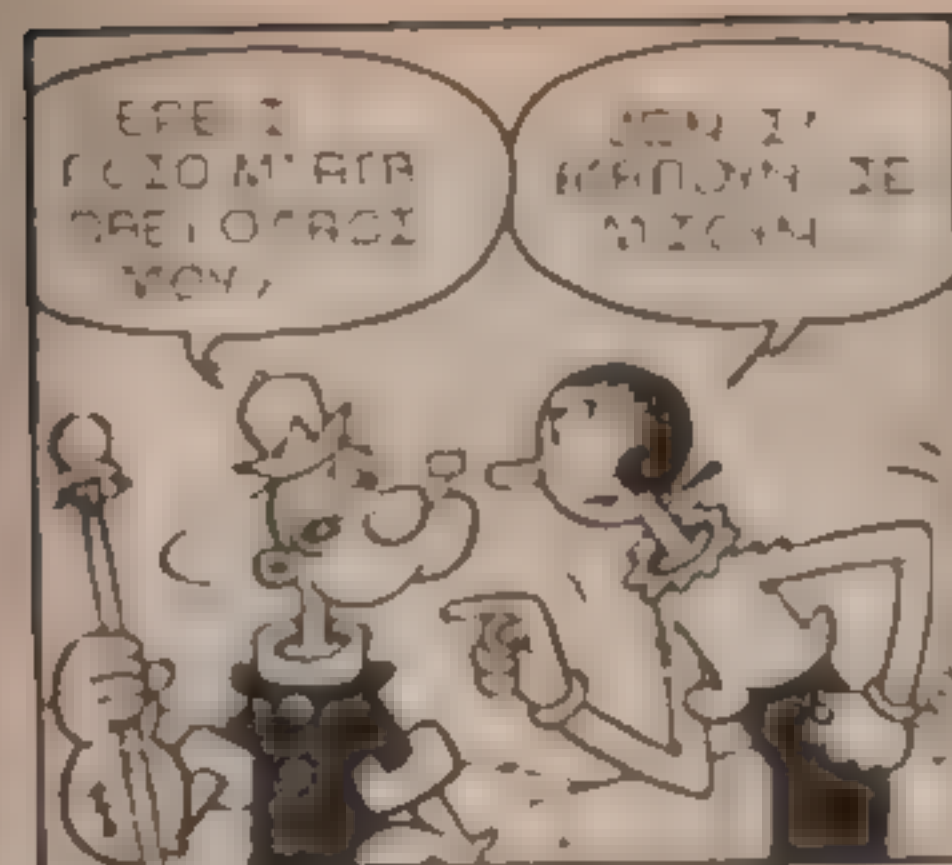

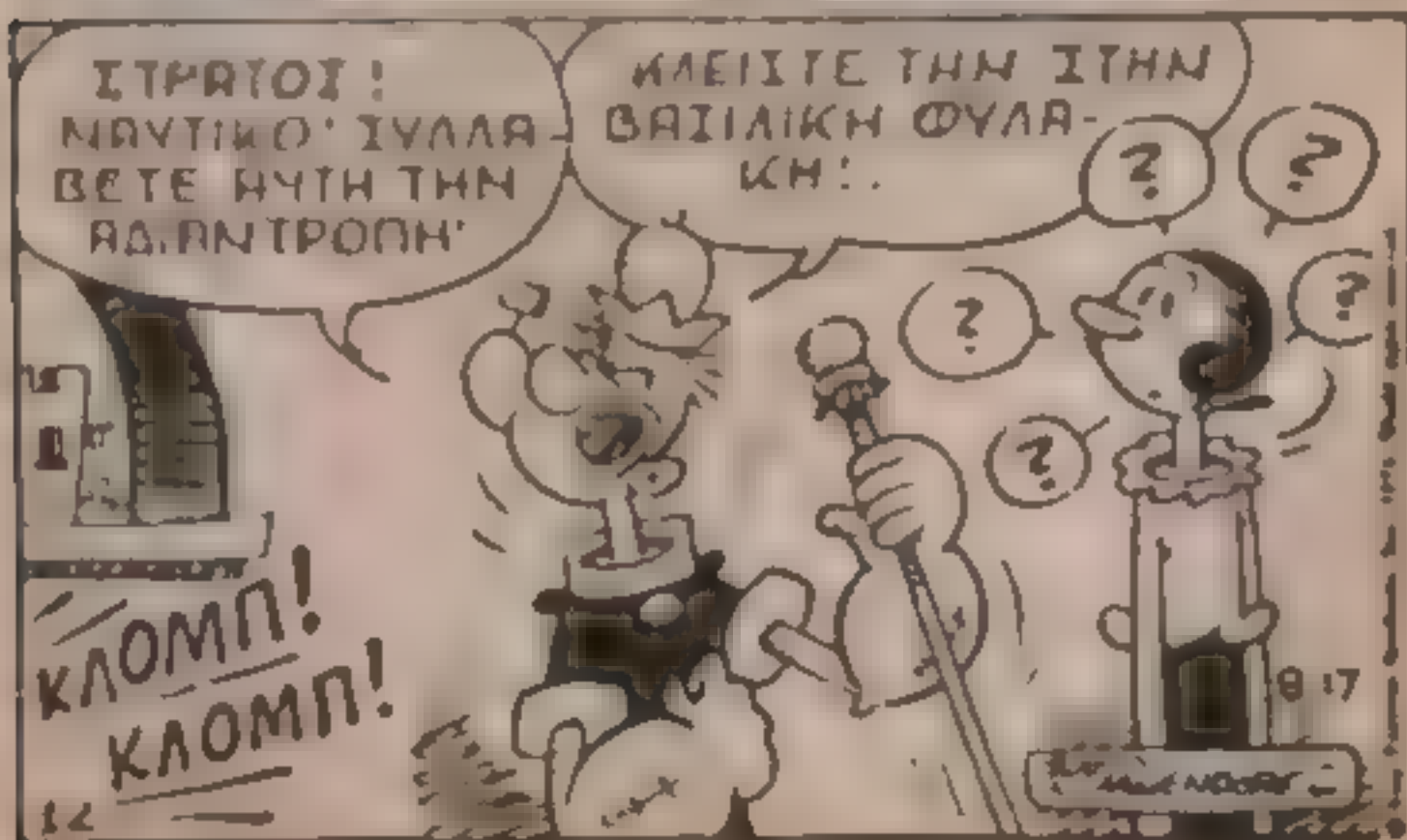
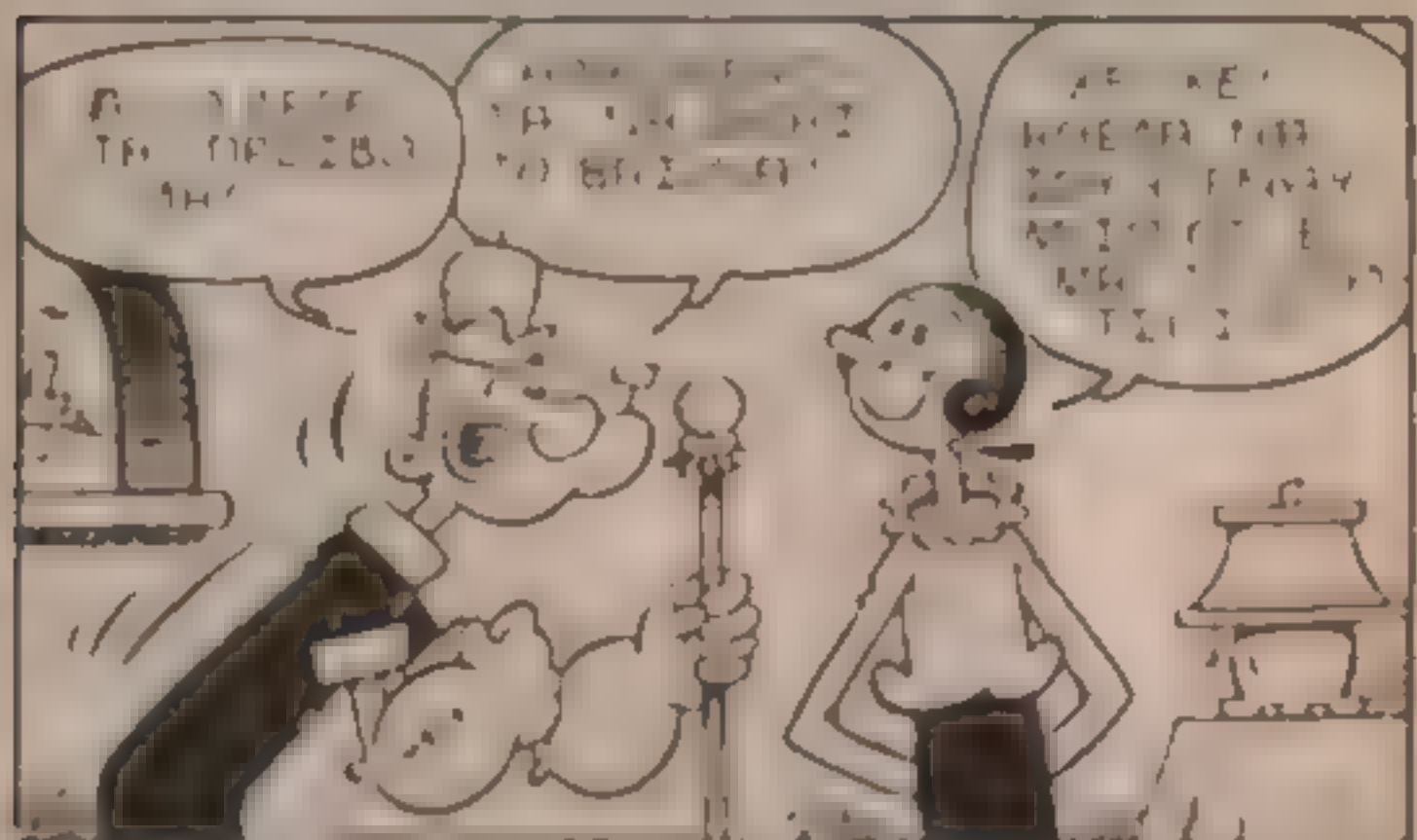

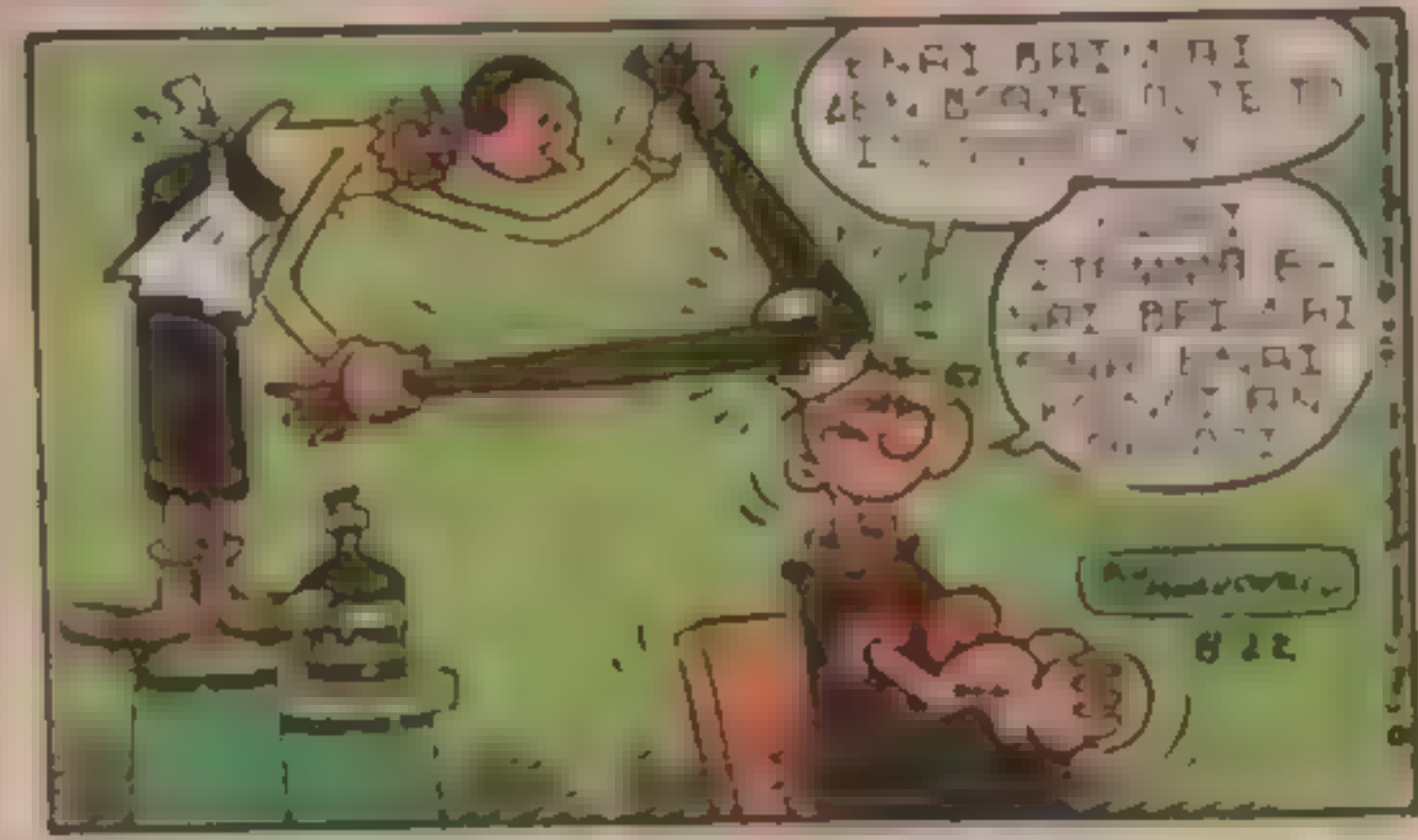
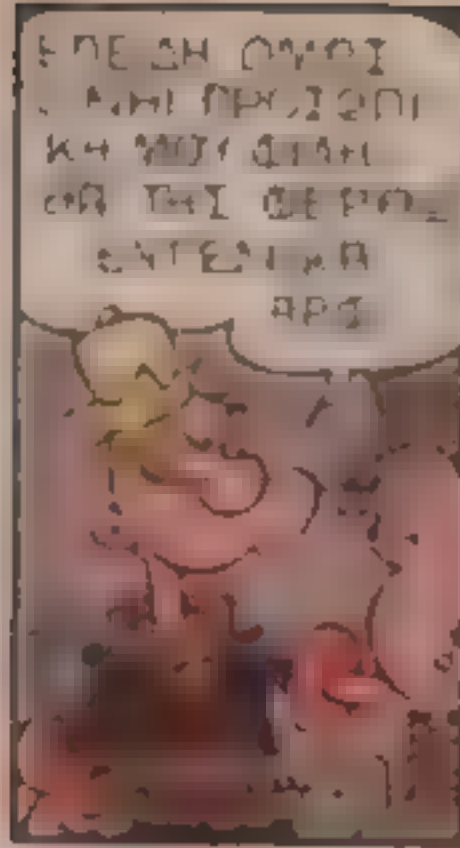

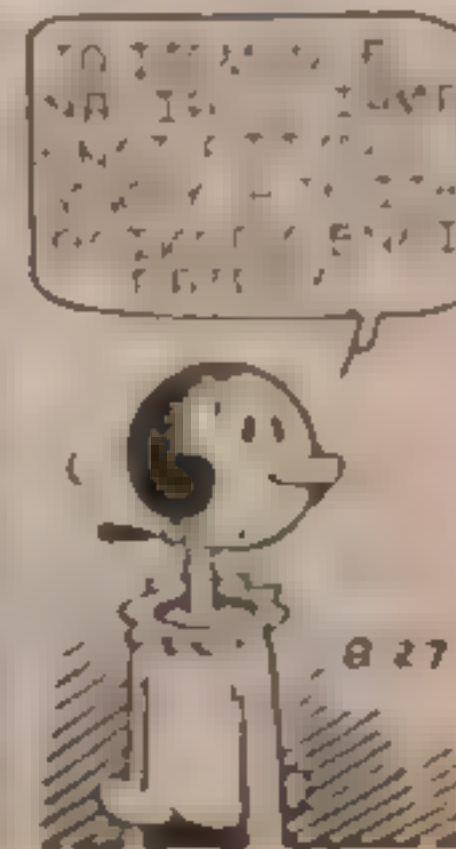
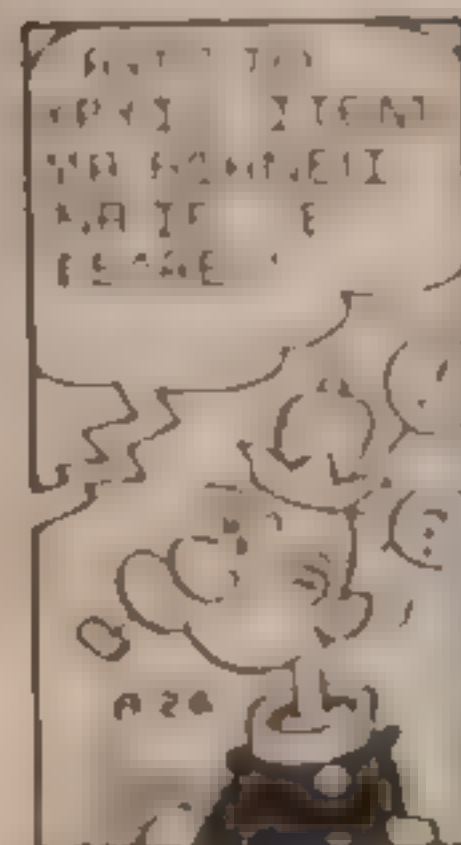
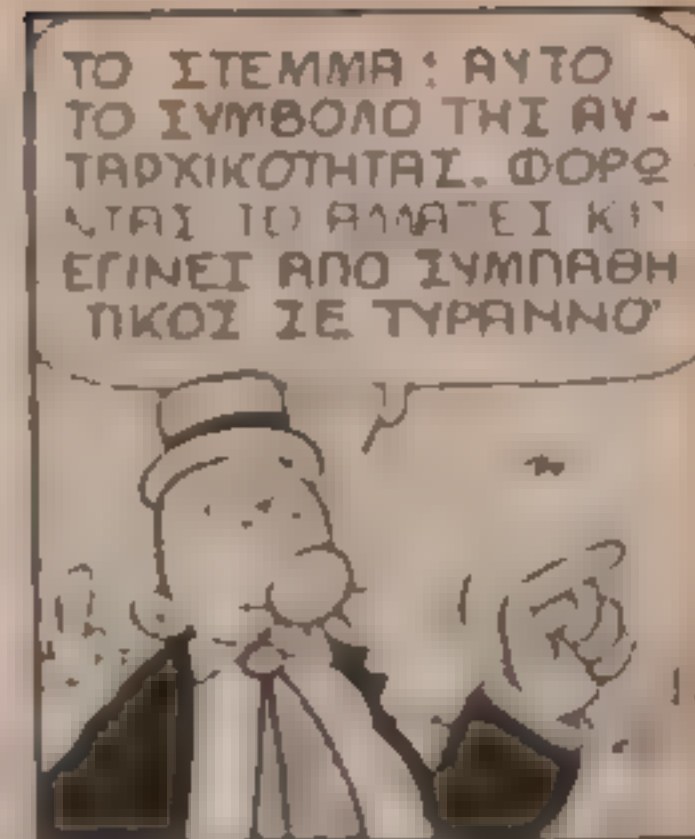

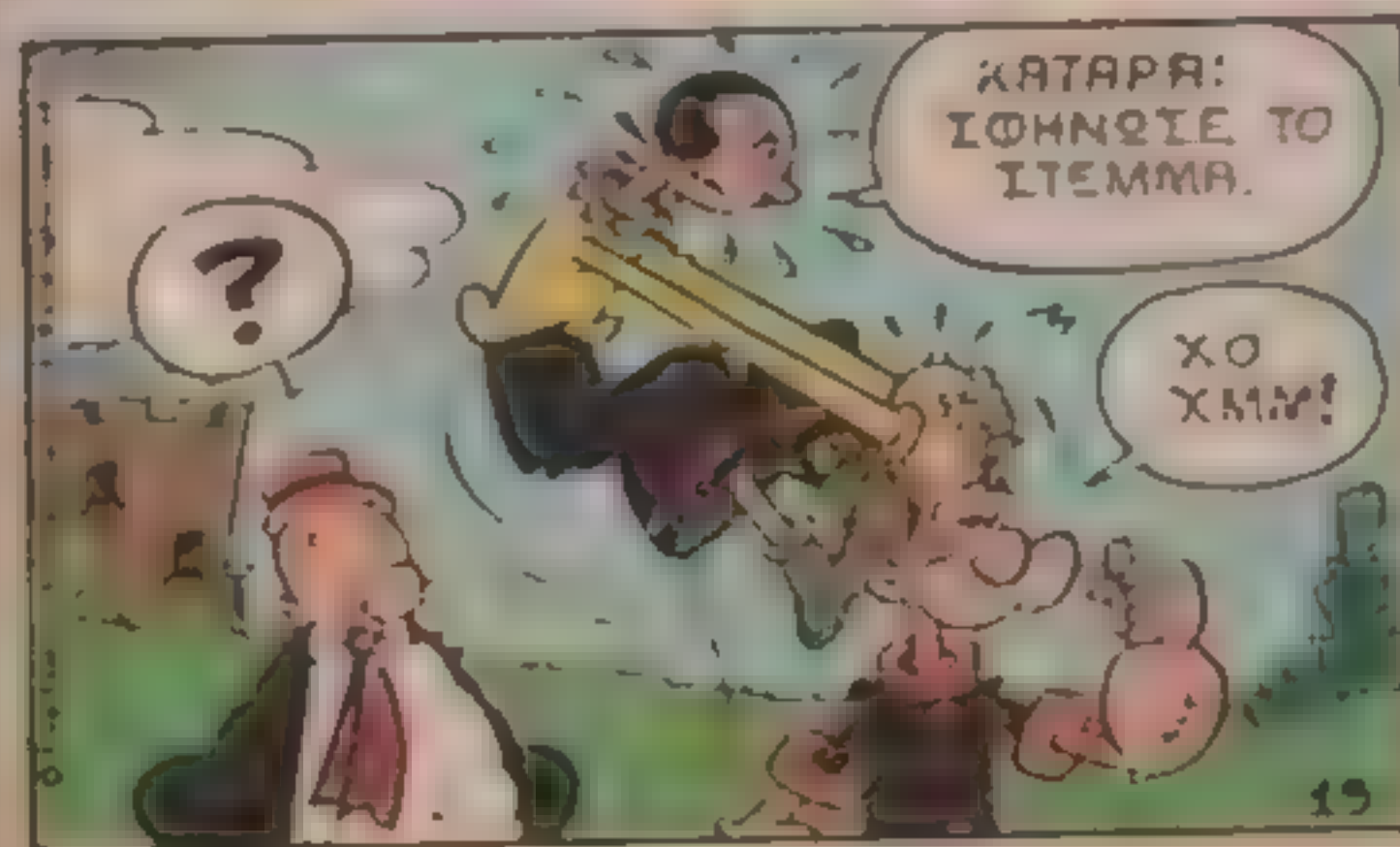
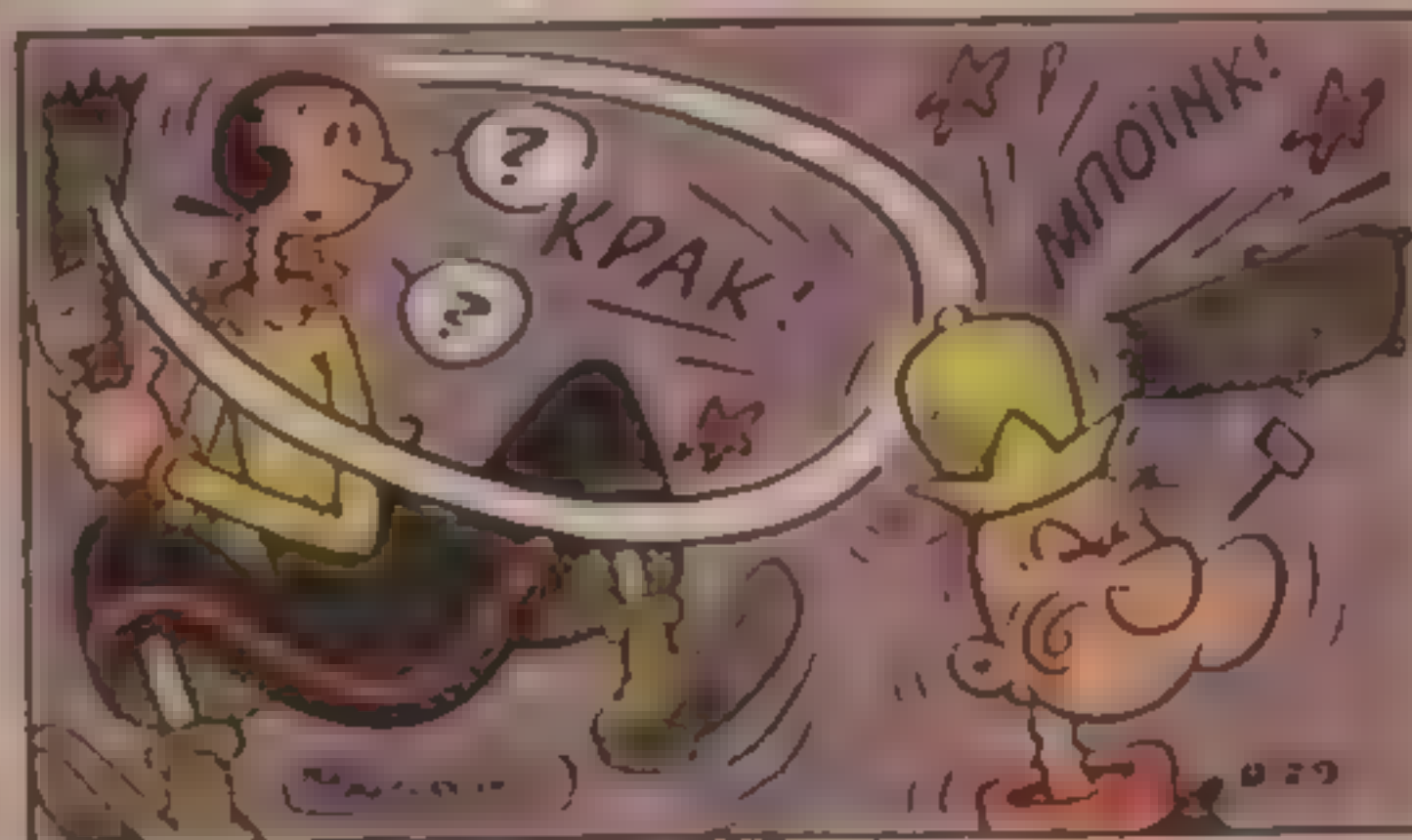
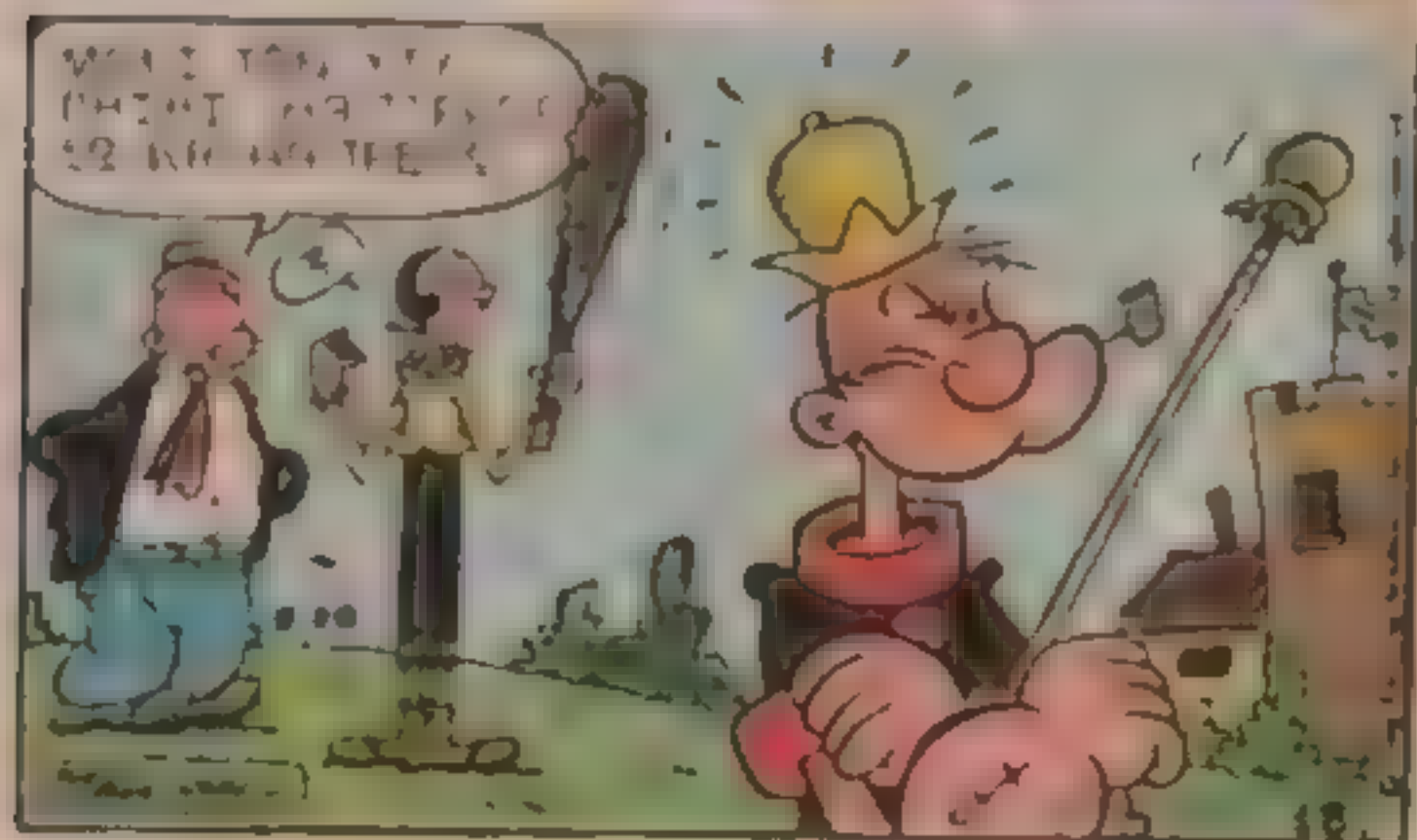

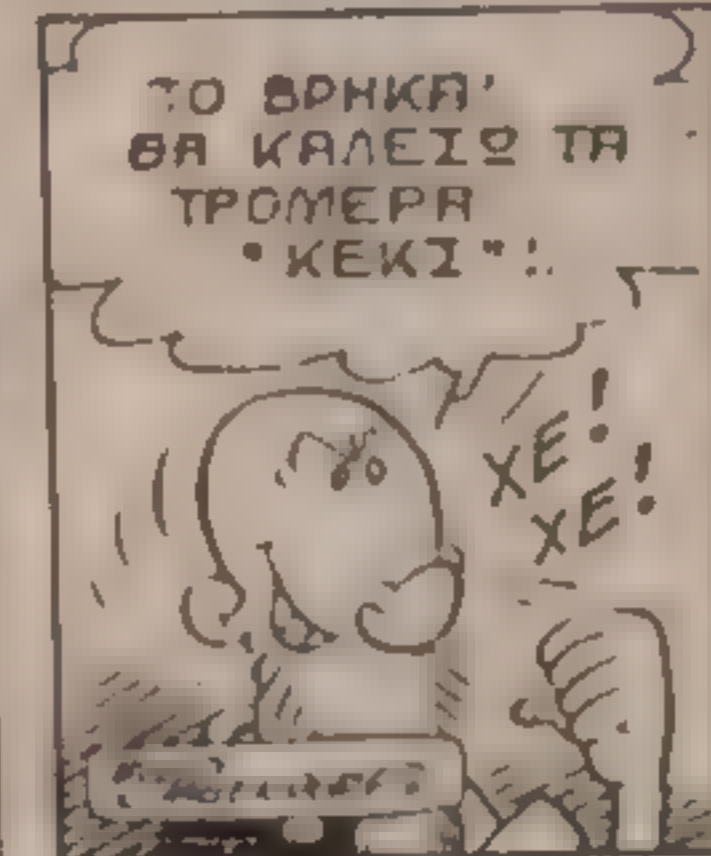
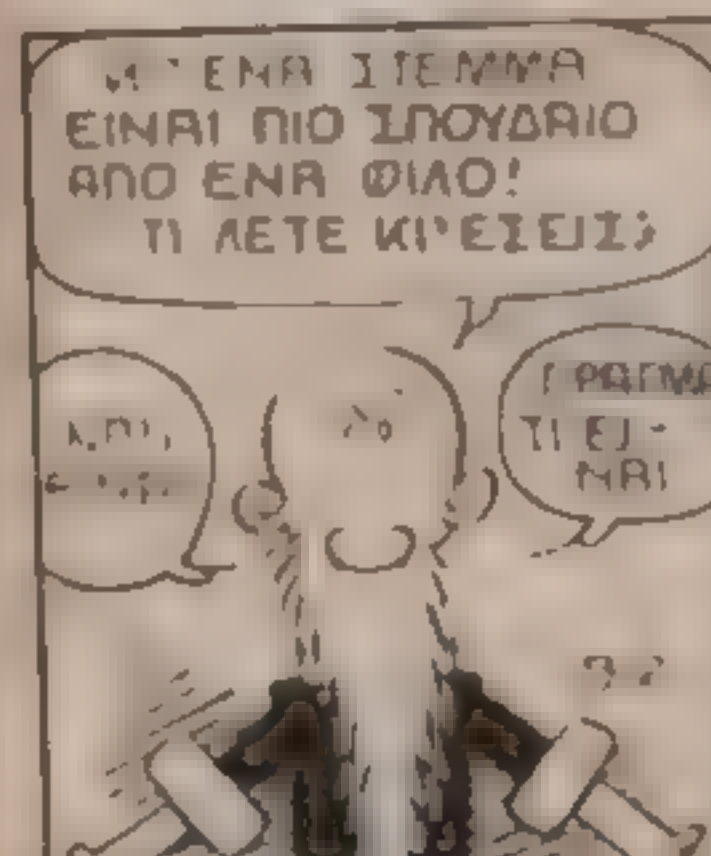
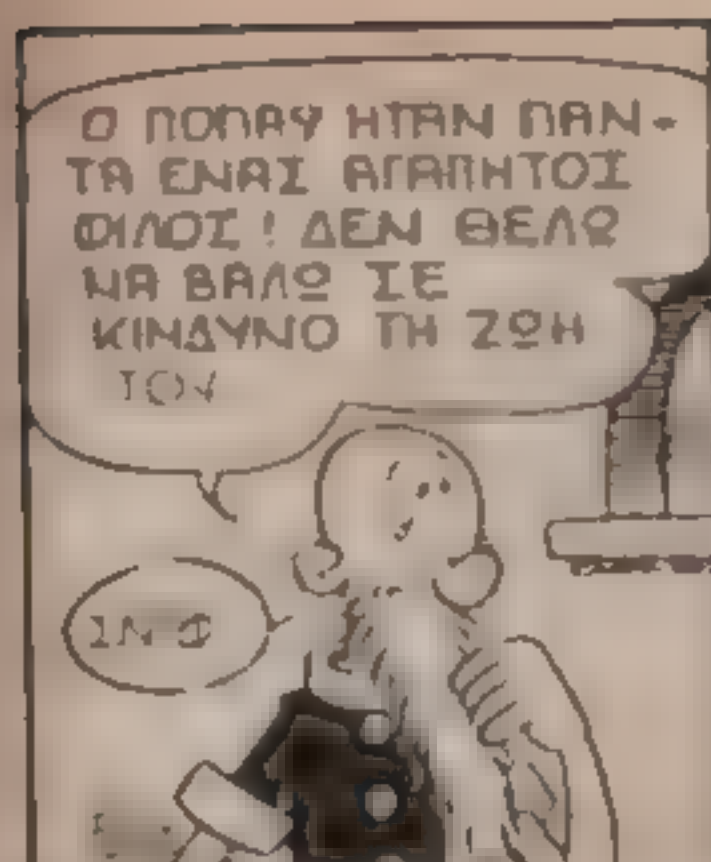
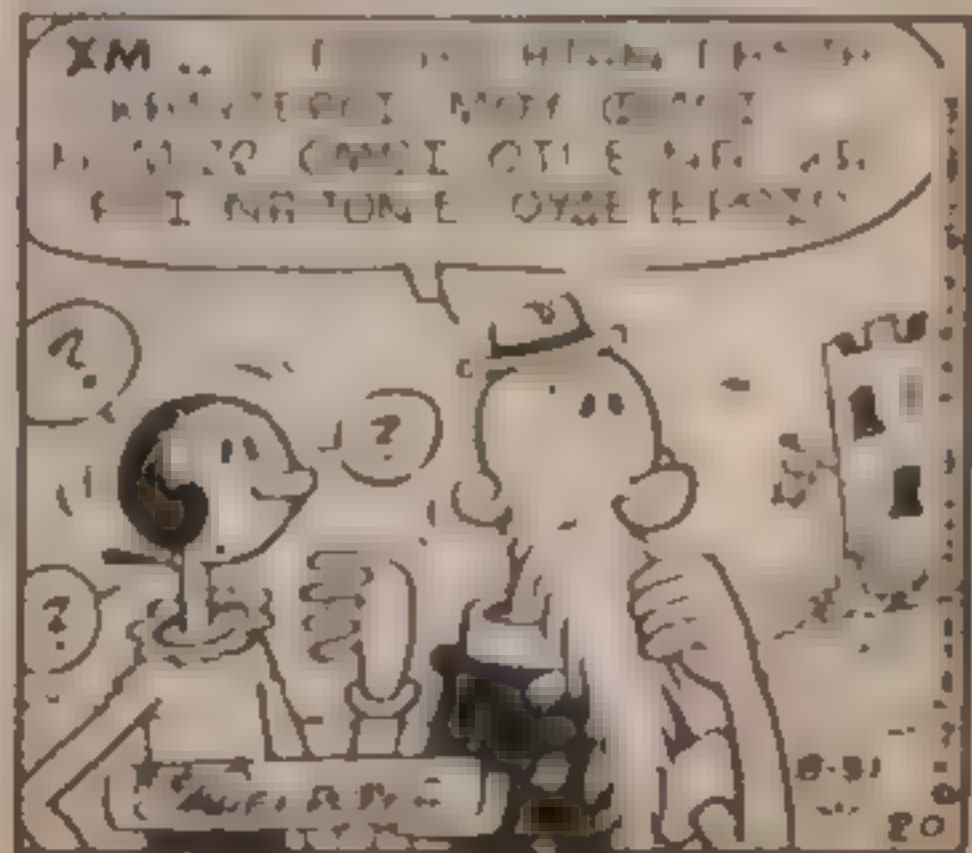
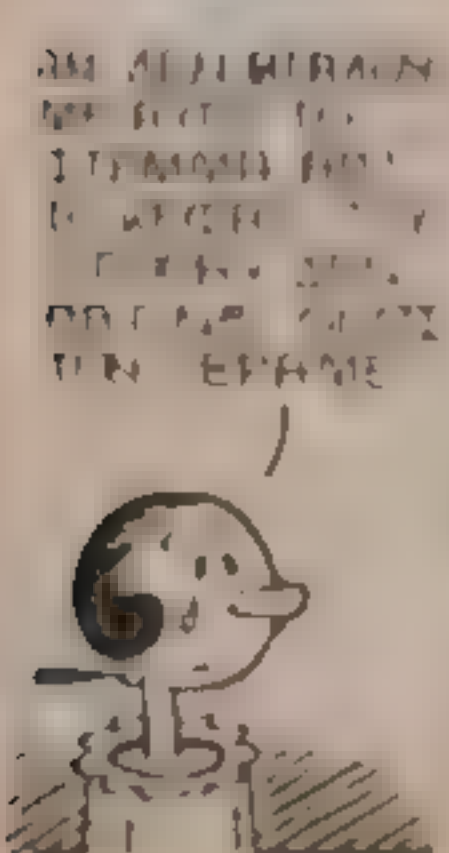
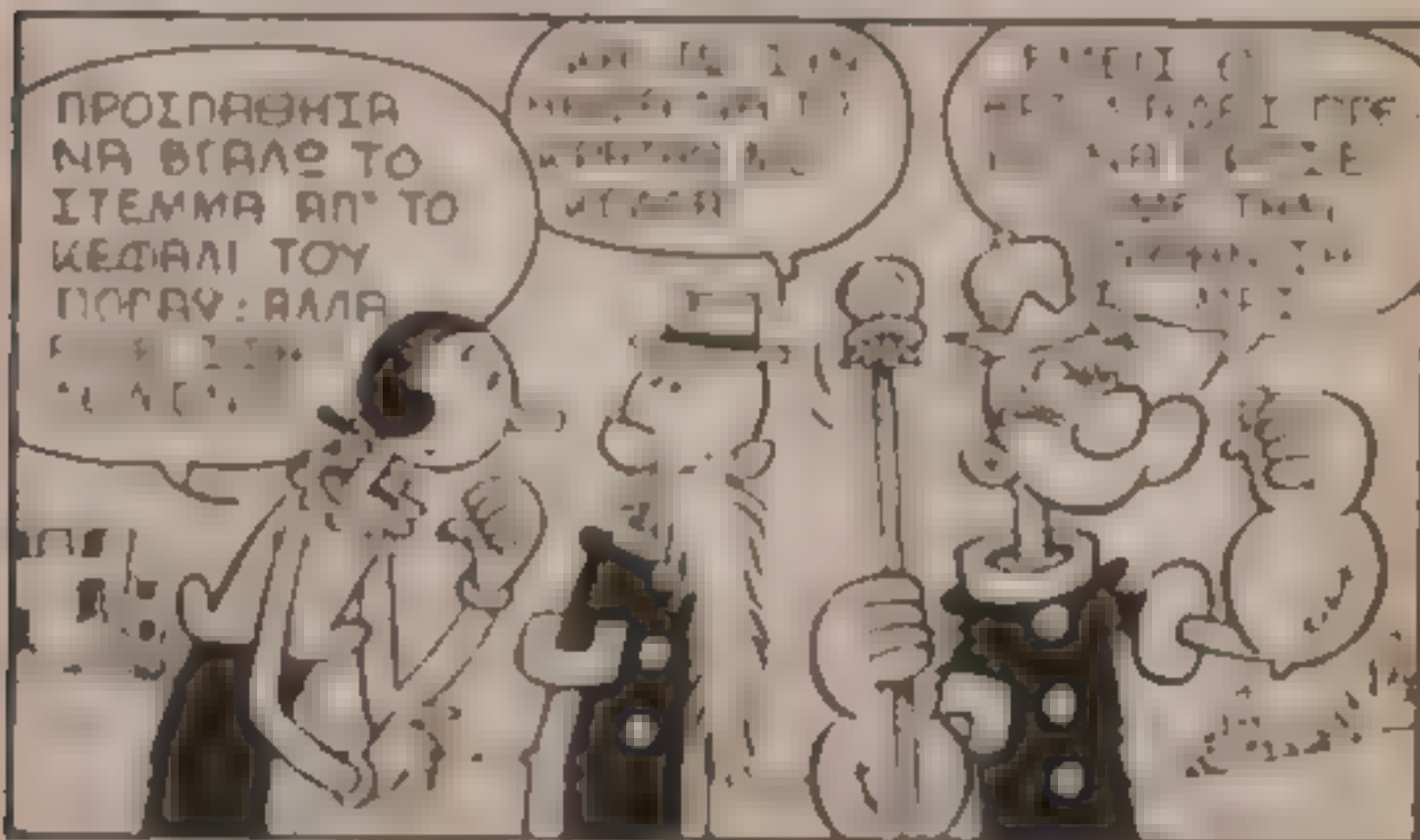
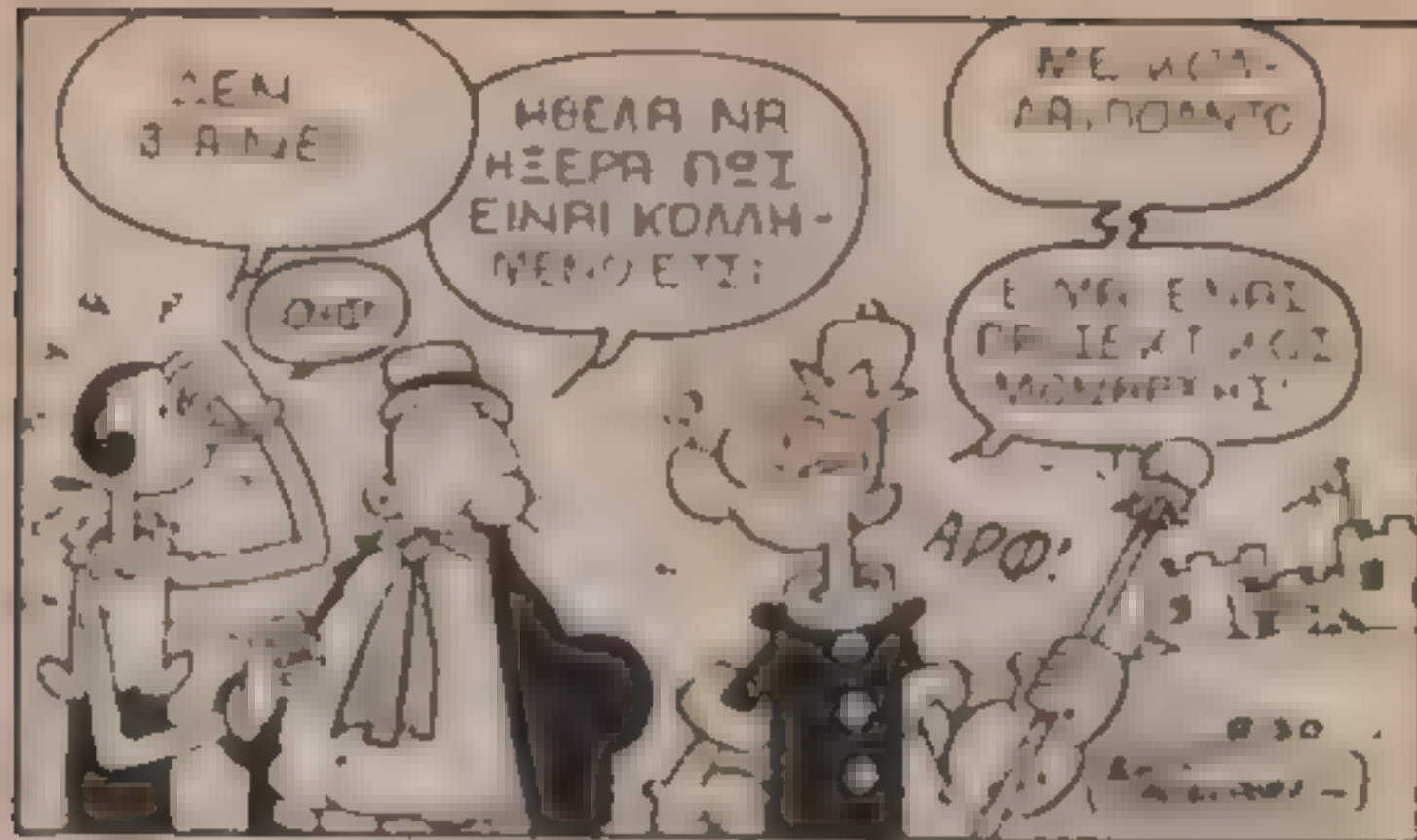

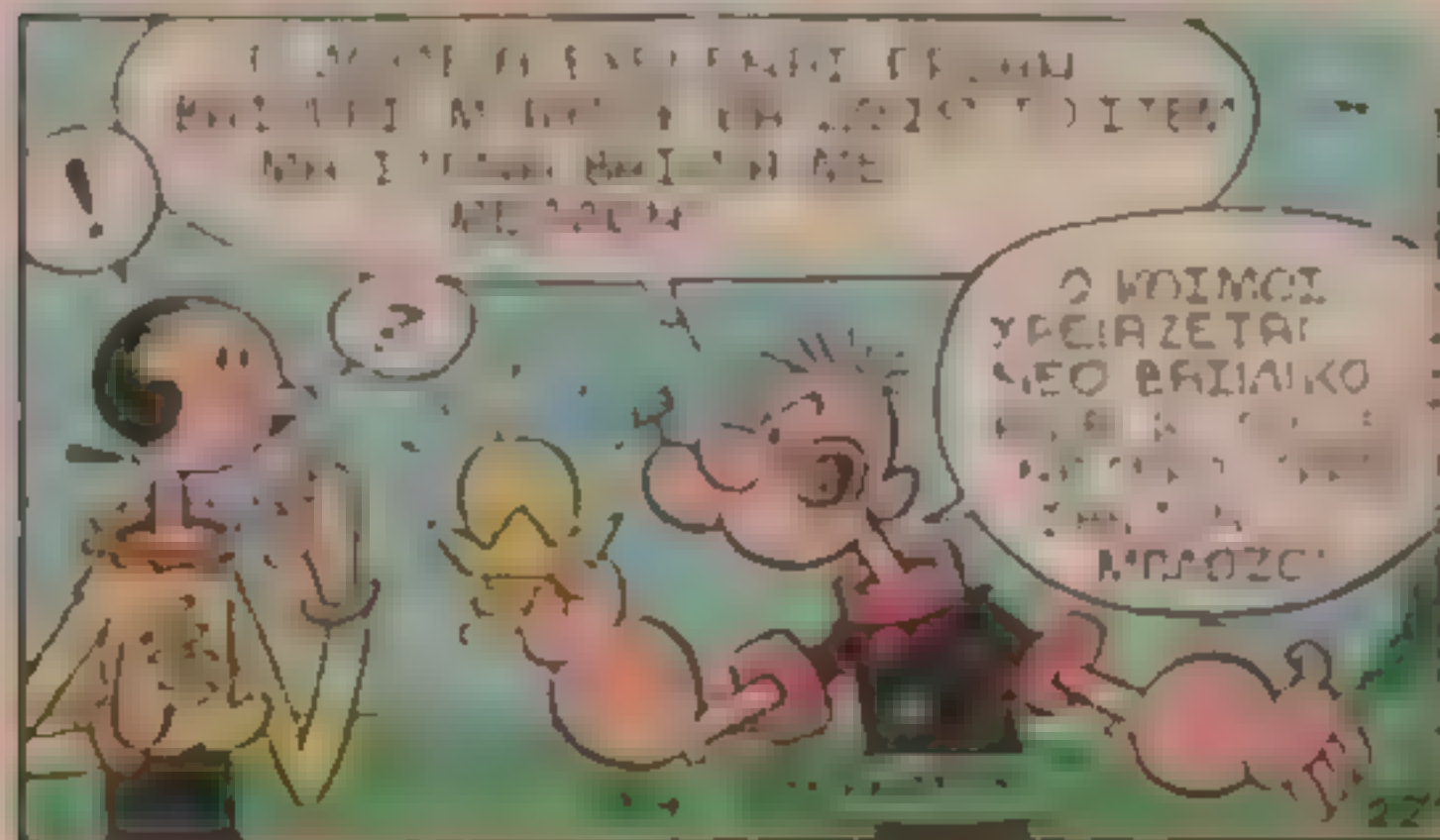
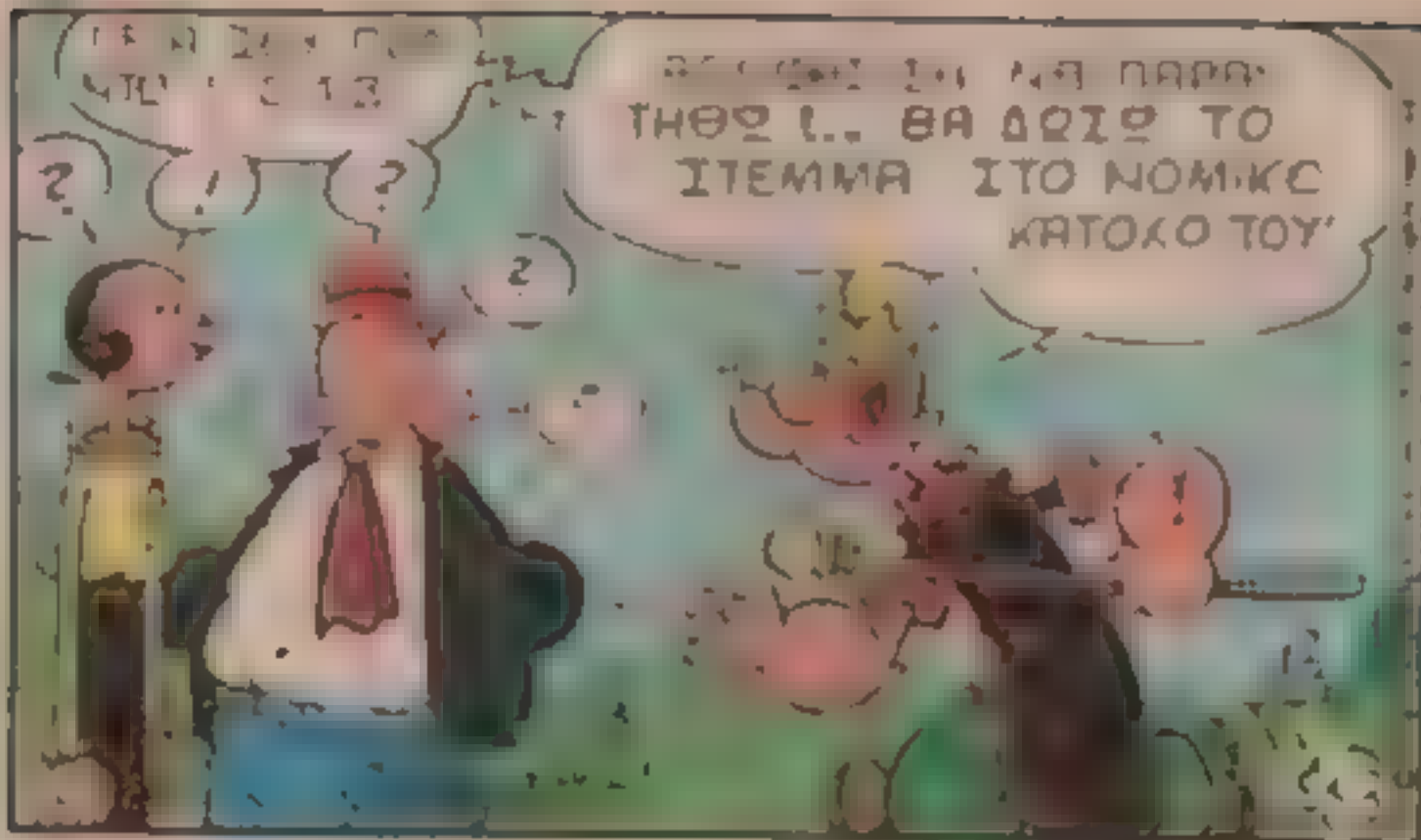

Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΑΚΗ

Η ΤΑ ΘΥΡΑ ΚΙ' ΕΝΑΝ ΚΑΙΡΟ, ΣΤΟ ΠΑΛΙΟ ΤΟ ΚΡΑΝΙΟ ΖΟΥΣΕ ΜΕ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΕΝΑ ΘΥΡΟΦΟΡΟ ΜΑ ΚΑΙΟ ΘΥΡΟΦΟΡΟ, ΠΟΥ ΤΟ ΛΕΓΑΝΕ 'ΑΝΤΩΝΑΚΗ'. ΟΤΑΝ ΤΟ ΘΥΡΟΦΟΡΟ ΑΥΤΟ, Ο 'ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ, ΜΕΓΑΛΩΣΕ, ΚΑ' ΕΓΙΝΕ 'ΑΝΤΩΝΗΣ, ΕΠΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ.

— ΜΗΤΕΡΑ, ΤΩΡΑ ΠΑΡΑ ΠΟΥ ΜΕ ΓΑΛΩΣΑ ΚΑ' ΕΓΙΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΠΑΙΔΑΡΙ, ΚΑΙΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΘΥΝΕ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΑΤΙ ΜΟΣ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΝ ΝΑ ΘΩΝ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΜΟΥ.

— 'ΑΡΟΥ ΤΟ ΔΙΑΦΕΡΕΣ ΝΑ ΘΥΝΕΣ, ΤΟΥ ΕΠΕ Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ, ΕΓΩ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ Σ' ΕΜΠΟΔΙΣΩ ΘΑ ΣΟΥ ΔΩΣΩ, ΩΜΑΙ, ΜΙΑ ΟΜΟΙΟΤΗΤΑ. ΣΤΟΥΣ ΘΥΡΟΦΟΡΟΥΣ ΠΟΥ ΘΑ ΠΗΓΑΝΕ, ΝΑ ΕΠΕΣ Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟ ΜΑΤΙΟ ΣΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΙΠΕ ΝΑ ΜΗ ΣΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΙΟ ΟΙ ΠΟΝΗΡΟΙ ΘΥΡΟΦΟΡΟΙ. ΚΑΙ

ΟΤΑΝ ΠΑΡΑ ΕΠΕΣ ΚΑΝΕ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΣΟΥ, ΝΑ ΜΗΝ ΛΕΚΑΝΕ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΣΟΥ ΠΑΡΑ ΘΑ ΣΕ ΠΡΟΣΕΙΠΕ ΜΕ ΘΥΡΟΦΟΡΟ ΚΑΙ ΝΑ ΓΥΡΙΣΕΣ ΓΥΡΑ ΓΑΡΑ ΣΤΑΤΙ.

— ΜΗΝ ΘΥΝΕΣ, ΜΗΤΕΡΑ ΕΠΕ Ο 'ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΛΕΚΑΝΕ ΠΟΤΕ ΤΙΣ ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΣΟΥ ΤΩΡΑ, ΩΜΑΙ, ΕΤΟΙΜΑΣΕ ΜΟΥ ΕΝΑ ΚΑΛΩΣΟΚΙ ΜΕ ΛΙΝΟ ΤΡΑΦΗΜΟ, ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΩ ΣΤΟ ΔΩΡΟ ΜΟΙ ΚΑΙ ΑΔΙΟ ΤΟ ΠΡΩΙ ΜΕ ΤΟ ΚΑΡΑΜΟ ΛΕΚΙΝΩ.

ΕΤΟΙ ΚΑΙ ΕΓΙΝΕ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΜΕΡΑ, ΠΡΩΙ ΠΡΩΙ, ΠΡΙΝ ΟΚΛΗΡΩΘΗ Ο ΑΙΩΝ, Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΕΘΥΝΕ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΑΤΙ, ΘΕΟΥ ΚΑΙΡΟΣ ΕΠΕ ΟΥΚΕΝ ΕΠΕ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ.

ΜΕΡΕΣ, ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ, ΟΛΟΚΛΗΡΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ, ΩΣΤΟΥ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΝΑΚΤΩΣΕ ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑ ΔΩΡΟ. 'ΑΡΧΙΣΕ ΤΟΤΕ ΝΑ ΘΥΝΕΤΑΙ, ΓΙΑΤΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΔΩΡΟ

δεν υπήρχε ούτε σπύρι, ούτε καν για να περάσει τη νύκτα του Έκει, λοιπόν, που έτοιμα ζόταν να ξεπλυθεί όπως ο πως κάτω από μια πανυψηλή δελανιδιά, αντικρούσε ανάμεσα από τους κορμούς των δεντρών ένα κίτρινο φυτάκι που μόλις φαινόταν. Άποφοβός τότε να πάει προς το φυτάκι για να δει τι ήταν. Ήταν γρήγορα άρκετο, είδε ότι το φως έβγαζε από το παράθυρο ενός μικρού σπιτιού, που ήταν κρυμμένο μέσα στα δέντρα και τους θάμνους. Χτύπησε την πόρτα του σπιτιού και το άνοιξε με πανέμορφη ξανθά κοπέλα, ντυμένη με ένα καθαρό μακρύ φόρεμα. Ήταν νεράδα, αλλά αυτό δεν το ήξερε ο Άντωνης.

- Καλώς το παλικάρι, το είπες μόλις τον είδε. Πες μου, όμως, τι ζητάς τέτοια ώρα σπύρι μου και χτύπησε την πόρτα.

- Ζητώ να με δείξεις να περάσω το δρόμο μου σε μια γυνιά του σπιτιού σου, γιατί είχα ξένος και νυκτωμένο, της είπε ο Άντωνης.

- Καλά, πέρασε μέσα και κάθισε κοντά στο τζάκι να ζεσταθεί, του είπε η άσπροφρεμένη.

Αφού γνωρίστηκαν καλά και ο Άντωνης είδε πως η κοπέλα έβλεπε από άμμορη ή τον και καλά, της είπε την ιστορία του.

- Άκουσε, παλικάρι μου, του είπε η κοπέλα. Έγω μπορώ να σε βοηθήσω να κάνεις την τύχη σου, αν καθίσεις μαζί μου και με βοηθήσεις στις δουλειές μου.

- Και ποιά είσαι; έρω που θα μπορούσε να με βοηθήσει να κάνω την τύχη μου, ρωτήσε ο Άντωνης.

- Έγω είμαι η νεράδα αυτή του δάσους, του είπε η πανέμορφη κοπέλα, και μπορώ να σου δείξω κάθε άνθρωπο να κάνει την τύχη του, εάν είναι καλός. Επειδή, λοιπόν, έρω μου φανερώνω καλά παλικάρι θέλω να σε βοηθήσω δέξου.

- Και θέλω να δέξομαι, είπε

είσαρκετομένος ο Άντωνης.

Κοντά στα δυο χρόνια πέρασαν από τότε. Ο Άντωνης, όμως, όποτε να βάλει να γυρίσει πίσω στη μητέρα του, γιατί αυτό μια μέρα είπε στη νεράδα.

- Καλή μου νεράδα, ναμάνω ότι άρκετο καιρό σε υπηρετήσα. Τώρα πια πρέπει να γυρίσω στη μητέρα μου, που με περιμένει.

- Έν τάξει, το άπάντησε η νεράδα, είναι καιρός να φύγεις, επειδή όμως έμεινε ευχαριστημένη από τη δουλειά σου, θα σου κάνω δωρο ένα γαϊδουράκι. Πρόσεξε, όμως, να μη της δ' αυτό το γαϊδουράκι το λάνο. Έσου θησαυρό μου, πριν να φτάσεις στο σπίτι σου.

- Μείνε λουπη, καλή μου νεράδα, είπε ο Άντωνης, και δεν θα πω αυτό το λάνο στο γαϊδουράκι, πριν φτάσω σπίτι μου.

Πήρε, λοιπόν, το δρόμο του γυρισμού ο Άντωνης, μαζί με το γαϊδουράκι που του έδωσε η νεράδα. Η περιέργεια, όμως, δεν τον άφηνε ήσυχο.

Γι' αυτό, σταμάτησε το περπάτημα και είπε στο γαϊδουράκι: Έσου θησαυρό μου!

Μόλις το γαϊδουράκι άκουσε αυτή τη φράση, φτερνίστηκε και από τα ρουθούνια του πετάστηκαν λογίς - λογίς πολύ τζακ πετράδια και φλουριά.

Την άλλη μέρα, νυκτωμένο πάλι ένα κτήνη. Μείνε μέσα και άφησε έβγαζε είπε στον καντήλι.

- Τώρα που έφαγα καλά, θα ήθελα να κοιμηθώ. Έρω πηγαίνε το γαϊδουράκι μου στον σταύλο και βάλε του μπάλικο σανό για να φάει. Πρόσεξε, όμως, μη του πεις τη φράση: Έσου θησαυρό μου! Έν τάξει.

- Έν τάξει! άπάντησε ο καντήλις.

Ο καντήλις, όμως, που ήταν πολύ περιέργος άνθρωπος, μόλις έβγαλε το γαϊδουράκι μέσα στο σταύλο, του είπε τη φράση: Έσου θησαυρό μου! και άκουσε το γαϊδουράκι φτερνίστηκε και από τα ρουθούνια του έπεσαν χρυσά φλουριά και

πετράδια. Τότε, ο καντήλις, που δεν ήταν καθόλου καλός, έβγαλε το μαγκάο γαϊδουράκι του Άντωνη και την άλλη μέρα όταν έφτασε, του έδωσε το δαδ του.

Όταν ο Άντωνης έβγαζε σπύρι του φώναζε στη μητέρα του:

- Τρέξε, μητέρα, να δεις τι σου φέρνω.

Η μητέρα του έτρεξε κοντά του γεμάτη χαρά και ο Άντωνης είπε στο γαϊδουράκι τη μαγκά φράση, με τίποτα το γαϊδουράκι. Δεν έβγαλε από τα ρουθούνια του χρυσά φλουριά και πετράδια! Στεναχωρήθηκε τότε πολύ ο Άντωνης και είπε στη μητέρα του:

- Μάνα, εγώ θα φέρνω, για να ξαναδω την τύχη μου.

- Καλά, παιδί μου, του άπάντησε η μητέρα του, κάνε όπως νομίζεις.

Και ο Άντωνης έφυγε από μα πήρε, δρόμο άφανε, όπου έφτασε στο σπίτι της καλής νεράδας του δάσους. Μόλις της είπε το πάθημά του, αυτή το άπάντησε:

- Καλά! Κάτσε να με βοηθήσεις στις δουλειές μου δυο χρόνια και αν με δουλέψεις καλά, εγώ πάλι θα σε ανταμειψω.

Όταν πέρασαν τα δυο χρόνια, η νεράδα έδωσε στον Άντωνη πριν φύγει από το σπίτι της, μια δουλιαμένη πετοέτα και του είπε:

- Πάρε αυτή την πετοέτα, αλλά πρόσεξε να μην της πεις πριν να φτάσεις σπίτι σου τη φράση: Ξεδουλώσου πετοέτα!

- Έν τάξει, είπε ο Άντωνης. Μείνε λουπη, καλή μου νεράδα.

Και έφυγε.

Ελα, όμως, που ο Άντωνης ήταν πολύ περιέργος και δεν άντεξε να φτάσει μέχρι το σπίτι του, για να πει στην πετοέτα: Ξεδουλώσου! Σταμάτησε λοιπόν, το περπάτημα, κάθισε να ξεπαστώσει και είπε στην πετοέτα:

- Ξεδουλώσου!

Άμεσως η πετοέτα ξεδουλώθηκε και φάνηκαν λογίς - λογίς φανητά, κροσιό και λικόν.

δίες. Γαϊδός παρα, ο Άντωνης έφαγε, ήθε και μετά διπλώσε την πετοέτα του και συνέχισε τον δρόμο του.

Μετά από αρκετές ώρες δρόμο νυκτωμένο στο ίδιο κτήν που είχε περάσει τη νύκτα του την άλλη φορά. Μείνε, λοιπόν, μέσα και είπε στον καντήλι:

- Δωσε μου ένα διαμάντι να κοιμηθώ το δρόμο. Πρόσεξε, όμως, όσο θα κοιμάμαι, να μην της δ' αυτήν έρω την πετοέτα: Ξεδουλώσου! Έν τάξει.

- Έν τάξει! Μείνε λουπη. Όταν κοιμήθηκε καλά ο Άντωνης, ο καντήλις που άκουσε έβγαζε ήταν περιέργος και πονηρός άνθρωπος, είπε στην πετοέτα:

- Ξεδουλώσου!

Μόλις ξεδουλώθηκε η πετοέτα και ο καντήλις είδε το κολά που έβγαζε, την κροσιό για τον έρω του και έδωσε στον Άντωνη το πρώι που ζητούσε, μια άλλη, όμοια με τούτη.

Χωρίς να ξέρει τι είχε γίνει, ο κατεμένος ο Άντωνης έφυγε το πρώι από το κτήν και πήρε το δρόμο για το σπίτι του. Όταν είδε την μητέρα του της είπε:

- Κατέχε, μητέρα, να δεις τι σου φέρνω.

Και άμεσως έβγαλε την πετοέτα πάνω στο τραπέζι και είπε:

- Πετοέτα ξεδουλώσου!

Η πετοέτα, βέβαια, ούτε που κουνήθηκε, γιατί, όπως είδαμε, ο καντήλις είχε κροσιόσει τη μαγκά, και είχε δώσει στον Άντωνη μια άλλη. Στεναχωρήθηκε πολύ ο Άντωνης για το πάθημά του και είπε στη μητέρα του:

- Μητέρα, φέρνω για τελευταία φορά να δω την τύχη μου. Αν και αυτή τη φορά δεν καταφέρω τίποτα, να μη με περιμένεις.

Δρόμο πήρε, δρόμο άφανε, ο κατεμένος ο Άντωνης, όπου έφτασε στο σπίτι της καλής νεράδας του δάσους. Όταν της είπε την ιστορία του αυτή, του άπάντησε:

— Άκουσε, Αντώνη, όλα αυτά τα έπαιες επειδή δεν έκανες αυτά που σου είπα. Κανονικά, τώρα δεν πρέπει να σε ξαναδουλέψω. Άλλα έχει ήδη είναι πολύ καλό παιδί, δε είναι! Θα σου δωσω μια τελευταία συμβουλή και προσέξτε αυτή τη φορά να με άκουσες καλά. Θα σου δωσω μια είναι στο άκουσε.

— Πες μου τη συμβουλή σου κι' εγώ σου υπόσκαμνα ότι δεν θα κάνω αλλιώς, είπε ο Αντώνης.

— Πάρε, λοιπόν, αυτό το μπαστούνι και κινήστε στον κανιτζή που σου έχει πάρει το γαϊδουράκι και την πετοέτα ζήτησε του να σου το δωσει πως Αν δεν σου το δίνει πές στο μπαστούνι. Α' Άρκειο, μπαστούνι. Και τότε ο κανιτζής θα σου το δωσει πως.

Αυτή τη φορά, ο Αντώνης έκανε όπως άκουσε του είπε η νεράιδα. Όταν έφτασε, λοιπόν, στο κανι, λέει στον κανιτζή.

— Κανιτζή, δώσε μου πως το γαϊδουράκι και την πετοέτα.

— Τρελλάθηκες, άκουσέ με ο κανιτζής. Πιο καλό γαϊδουράκι και ποιά πετοέτα ζήτησε.

— Άρα! Όσο κάνεις πως δεν καταλαβαίνεις, καλός είναι με φίλο ο Αντώνης. Στο σου και θα δής.

Και πως να δολή, λέει στο μπαστούνι.

— Άρκειο μπαστούνι. Άκούσε τότε, το μπαστούνι έφυγε από το χέρι του Αντώνη και άρχισε να κτυπά την πλάτη του πονηρού κανιτζή.

— Όχι, δει, όχι! Έκανε ο κανιτζής. Πές του μπαστούνι να σταματήσει να με κτυπά κι' εγώ θα σου δωσω άκουσε το γαϊδουράκι και την πετοέτα που σου πήρα.

— Είσα, δεδαιος, κανιτζή πως θα μου το δωσει.

— Δεδαιος, δεδαιότατος! Φώναζε ο κανιτζής. Πάνο πές ο αυτό το μπαστούνι να στο ματήσει να με κτυπά.

— Εν τάξει, είπε ο Αντώνης. Θα του πως να σταματήσει. Αλλά για σίγουρο. Επειδή δεν έρω πως σταματάει το μπαστούνι, θα τρέξω μέχρι την καλή νεράιδα να να μάθω.

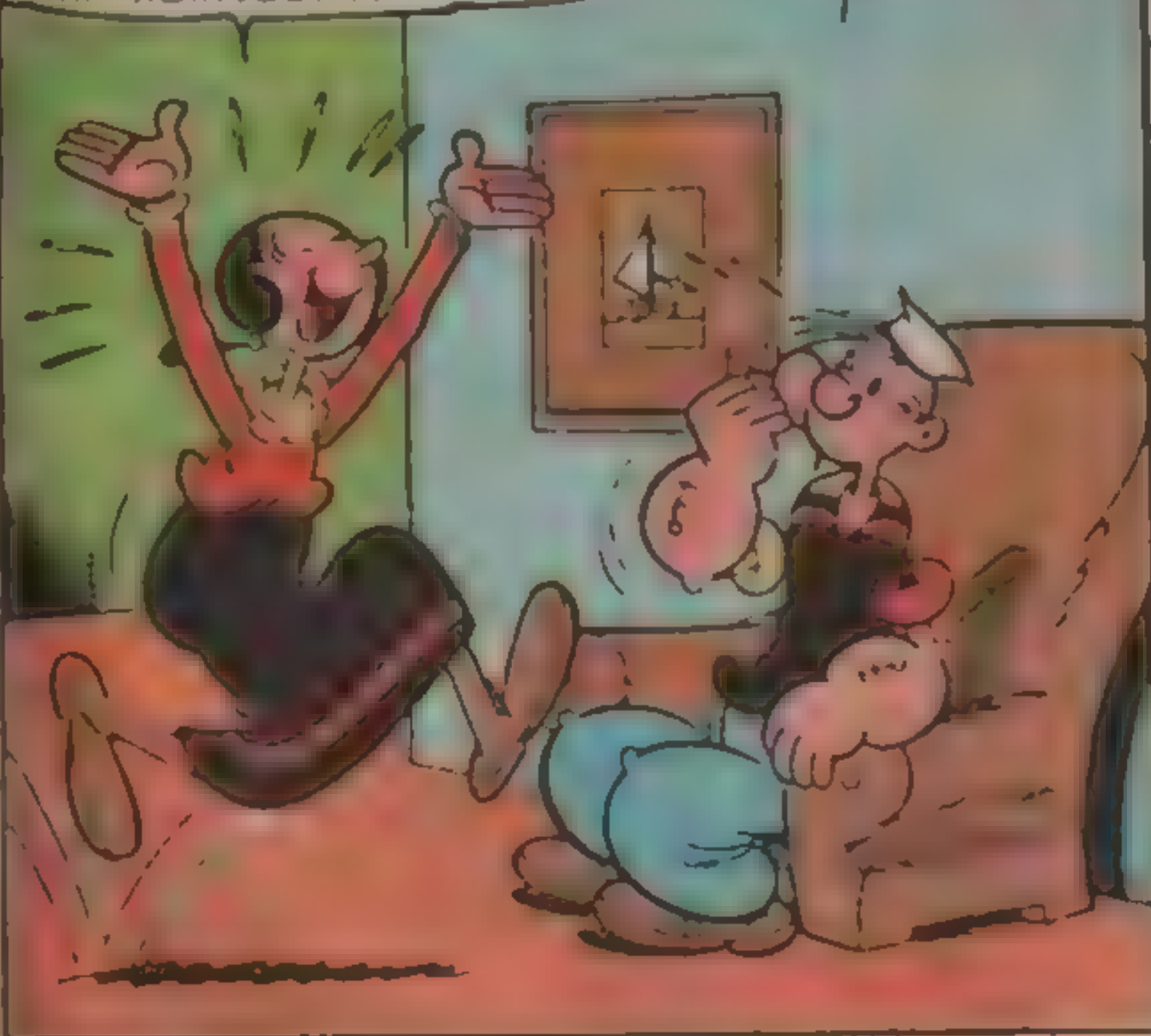
Έφτασε της κρονιάς του ο πονηρός ο κανιτζής, μέχρι να τρέξω ο Αντώνης στο σπίτι της νεράιδας, να μάθω πως σταματάει το μπαστούνι και να ξαναγυρίσει πως. Τόσες πολλές ζυμές έκανε, που τις θυμάται μέχρι σήμερα.

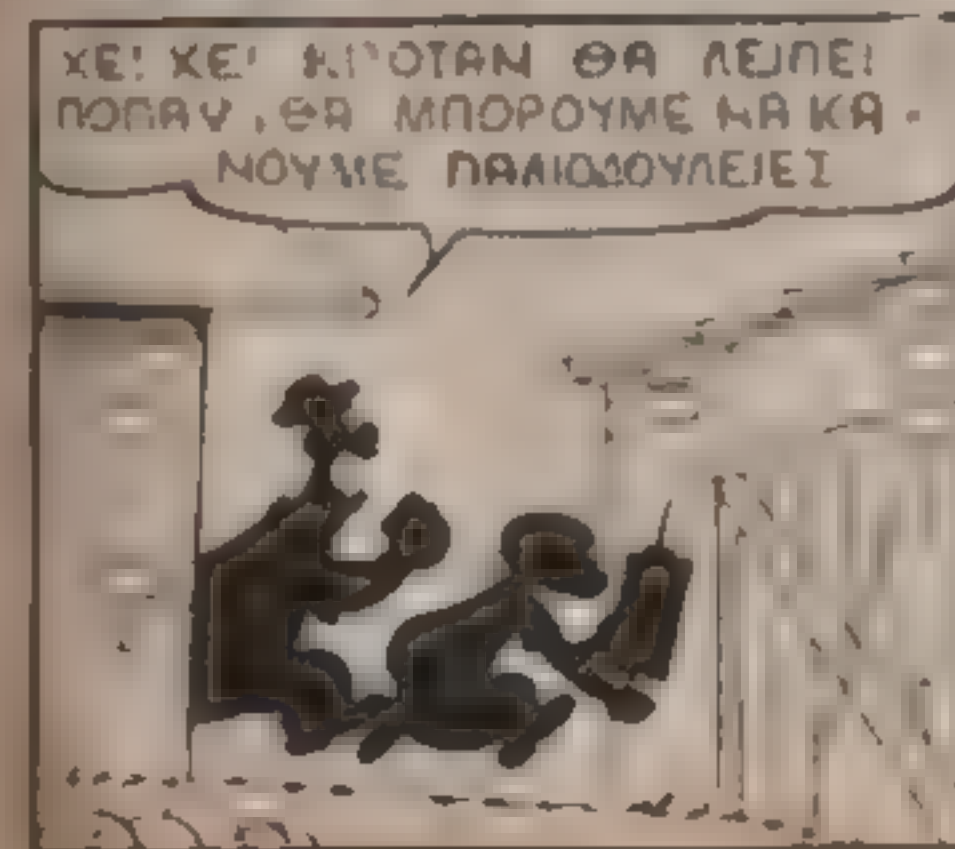
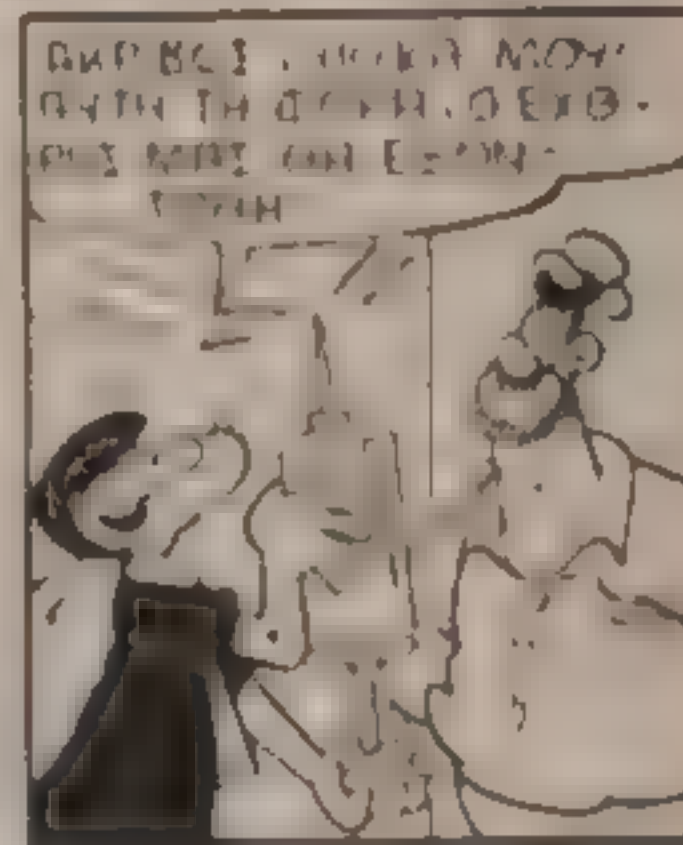
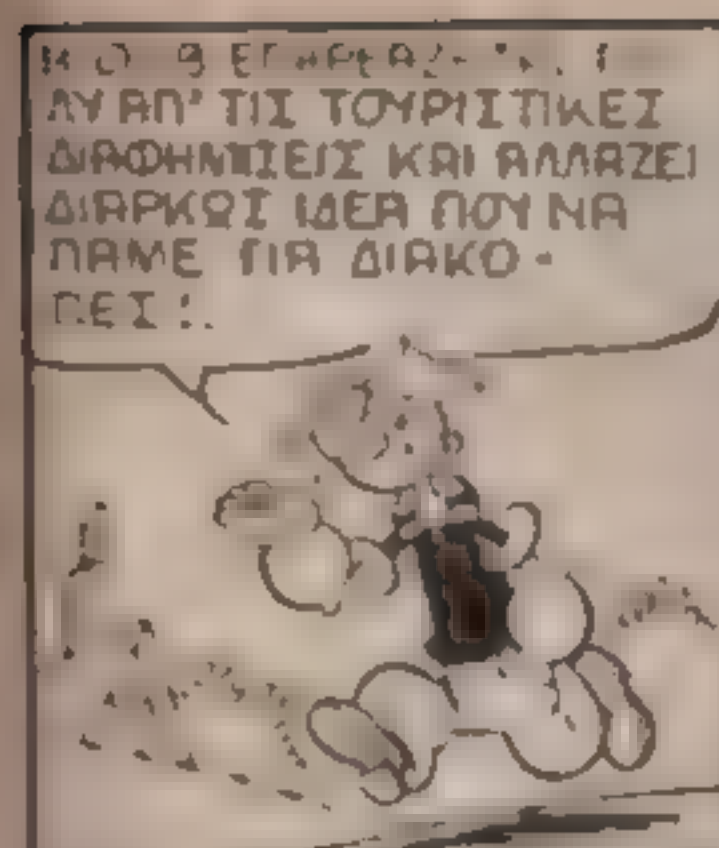
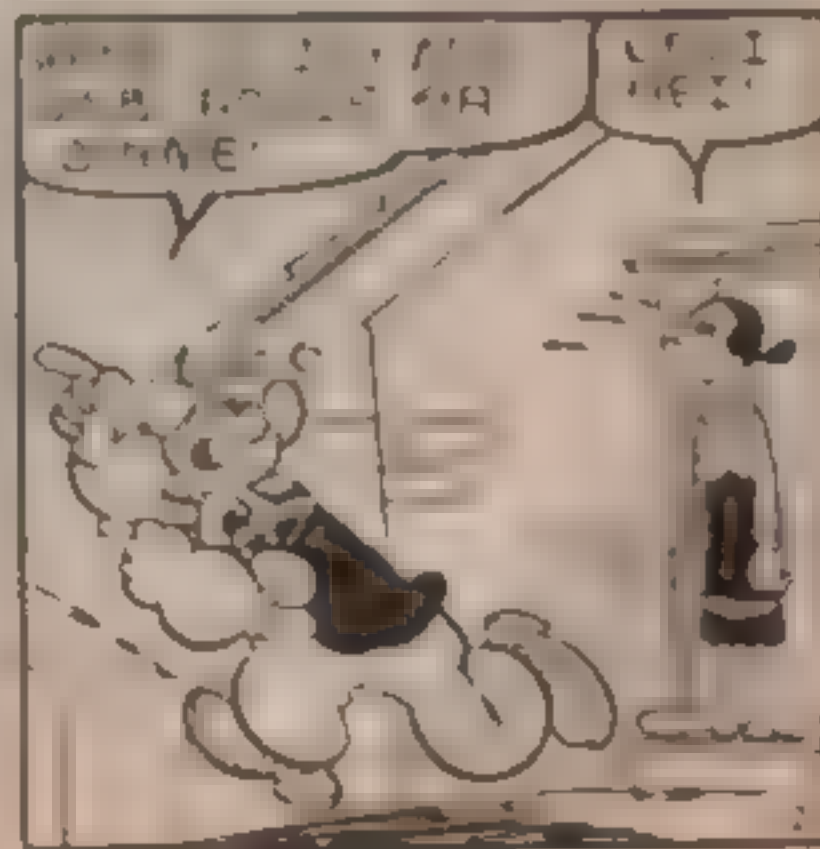
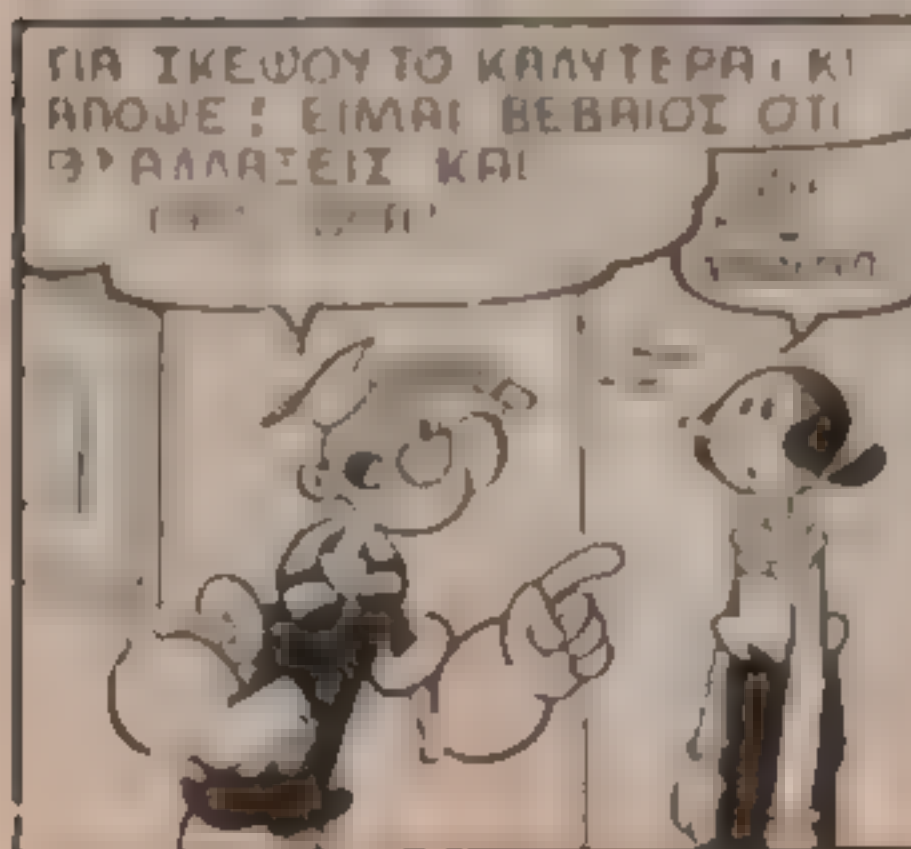
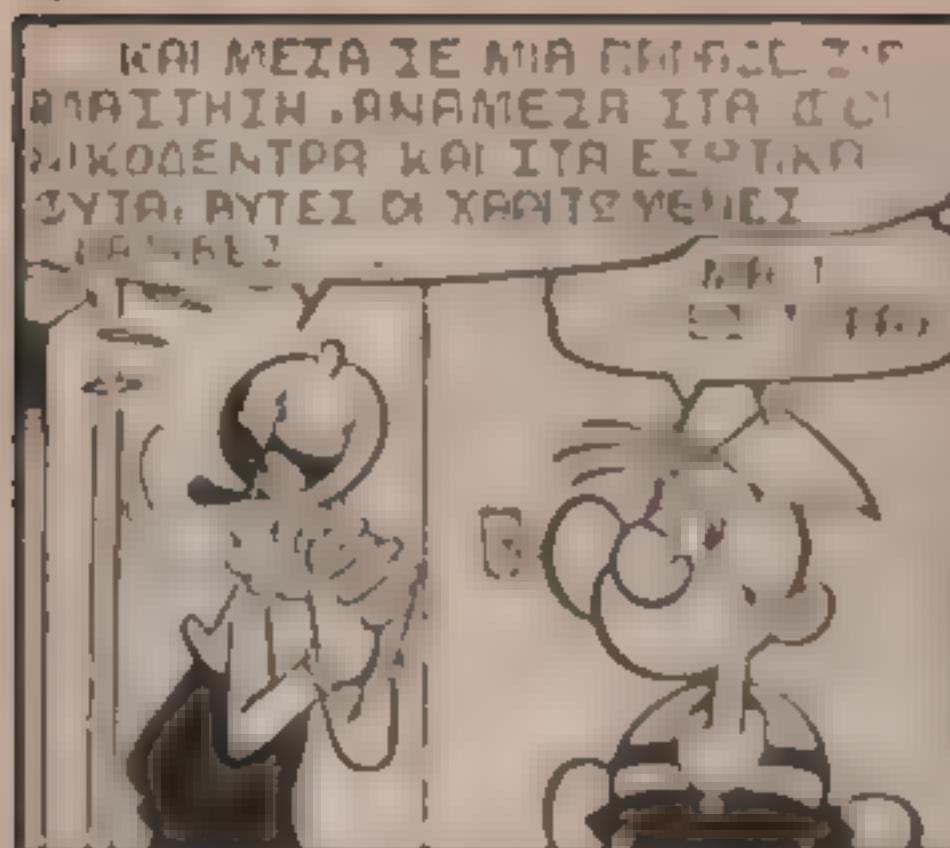
Όσο για τον Αντώνη πήρε το γαϊδουράκι και έβγαλε λεφτά από το ρουβουνό και την πετοέτα που όταν ξεδιπλώνονταν έδινε ο αέρας φωνητά και έλεγε μαζί με την μητέρα του καλά κι' έμεις καλύτερα.

ΑΝΕΜΑΝΤΕΡΕΣ ΤΑΜΠΟΡΕΣ

ΕΙ ΤΙ ΜΑΓΕΙΑ · Ο ΜΑΓΙΚΟΣ ΛΑΜΠΕΙ
ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΡΗΘΙΖΟΥΝ. ΤΑ ΠΟΥ-
ΛΙΑ ΚΕΛΑΪΔΟΥΝ!

ΕΙ ΤΙ ΜΑΓΕΙΑ · Ο ΜΑΓΙΚΟΣ ΛΑΜΠΕΙ
ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΡΗΘΙΖΟΥΝ. ΤΑ ΠΟΥ-
ΛΙΑ ΚΕΛΑΪΔΟΥΝ!

ΚΑΡΙΣ ΙΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΓΟΥ ΤΟΥ ΚΕΝΑ-
ΜΕ ΜΕ ΥΠΕΡ-ΒΙΑΜΜΕΙΣ ΟΛΟΥΙ
ΕΠΗΕ Ο ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΟΣ ΤΑΥΡΟΣ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

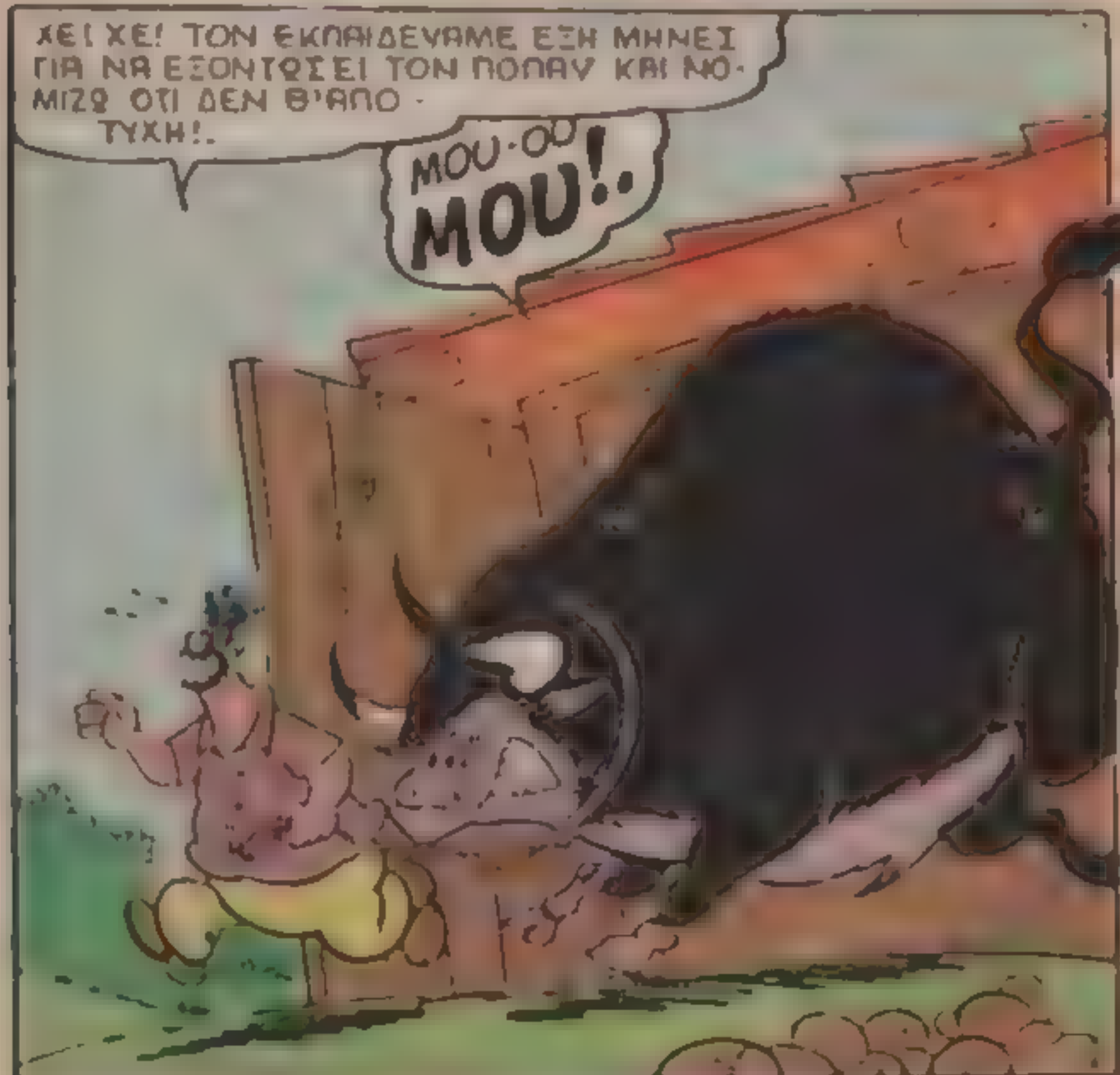

ΠΡΟΤΕΙΝΟ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ
ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΟΚΙΜΗ!
ΒΓΑΛΟΝ ΑΠ' ΤΟ
ΣΤΑΥΛΟ!

ΧΕΙ ΧΕΙ! ΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΑΜΕ ΕΞΗ ΜΗΝΕΙ
ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΟΝΤΩΣΕΙ ΤΟΝ ΠΟΛΥΝ ΚΑΙ ΝΟ-
ΜΙΖΩ ΟΤΙ ΔΕΝ Θ' ΑΠΟ-
ΤΥΧΗ!

ΜΟΥ-ΟΥ
ΜΟΥ!

ΓΑΡΟ ΑΠ' ΟΛΑ, Ο ΤΑΥΡΟΣ ΜΑΙ
ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΕΞΥΓΝΟΣ!

ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ
ΔΟΚΙΜΗ!

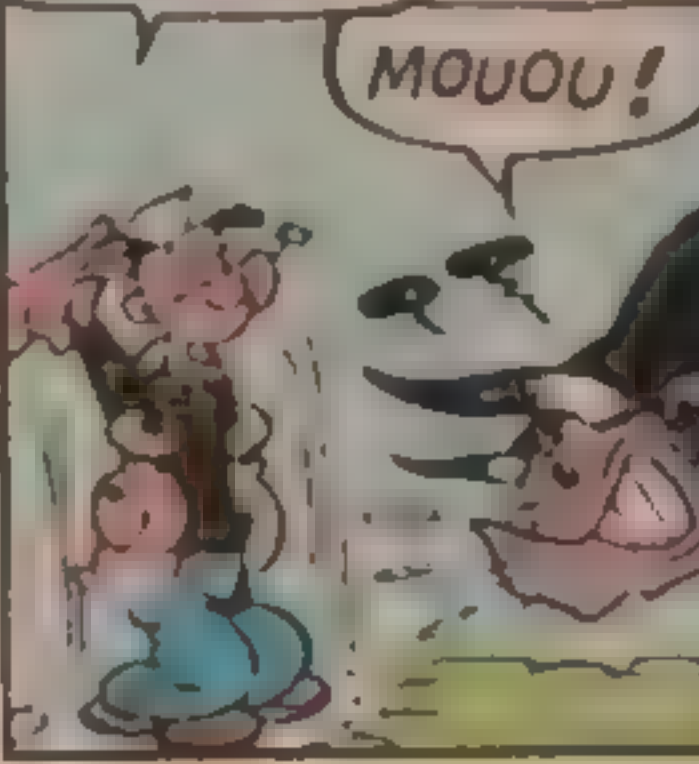

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΑΜΕ ΠΑΡΑΠΛΩΝ
ΑΠΟ 200 ΓΙΑ ΝΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥ-
ΣΟΥΜΕ, ΤΟΝ ΛΟΥΓ'

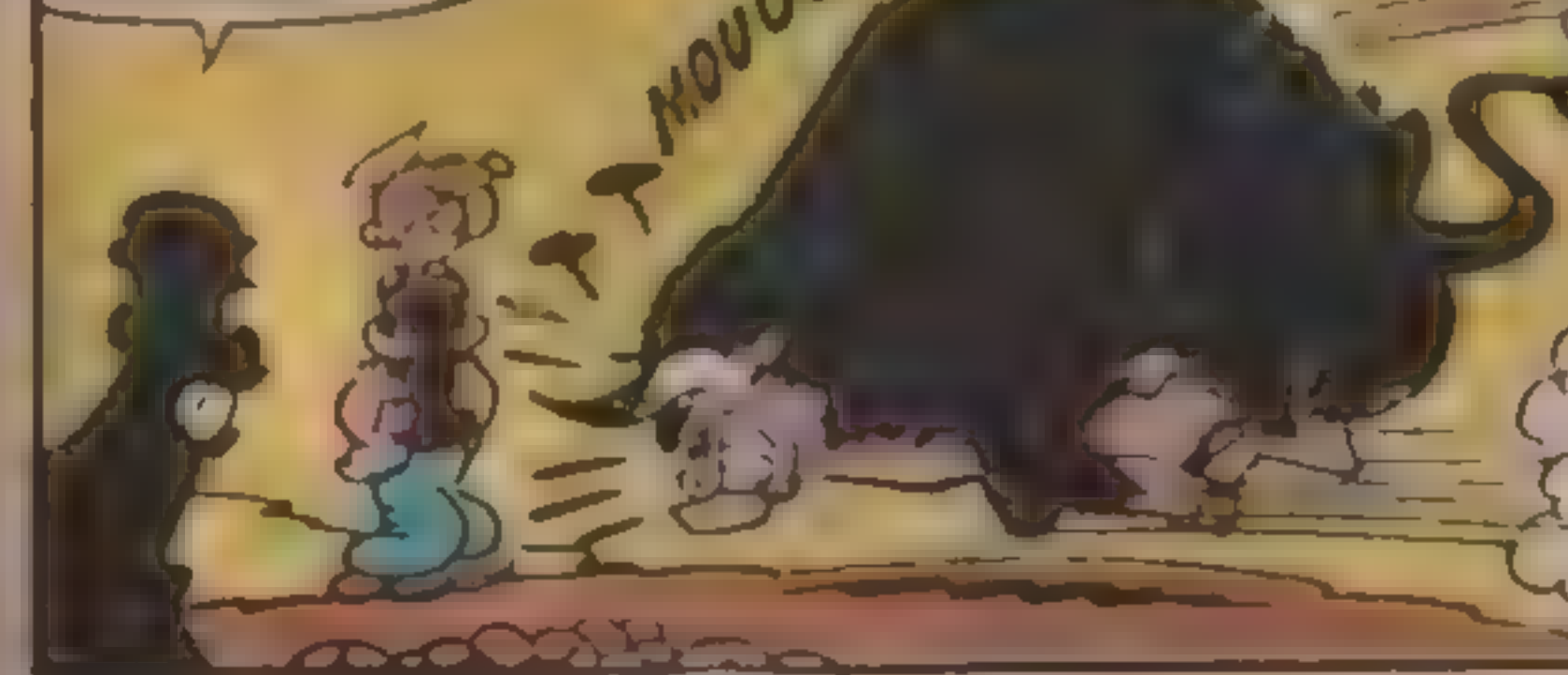

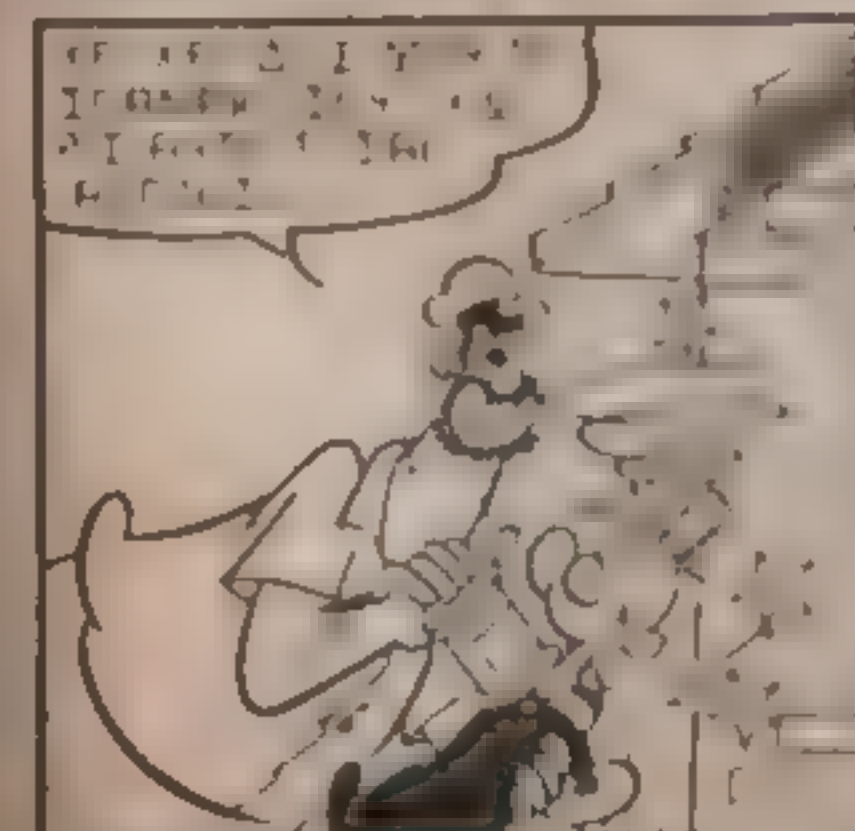
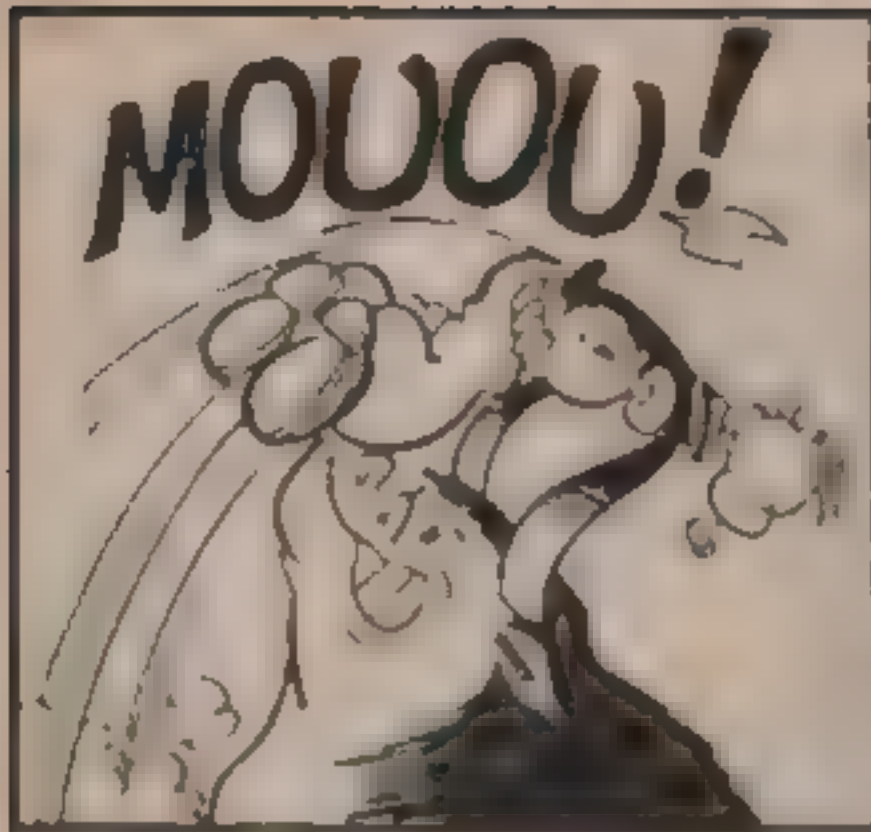
ΕΜΠΡΟΣΙΛΟΥΓ'! ΕΠΙΒΕΙΝ!

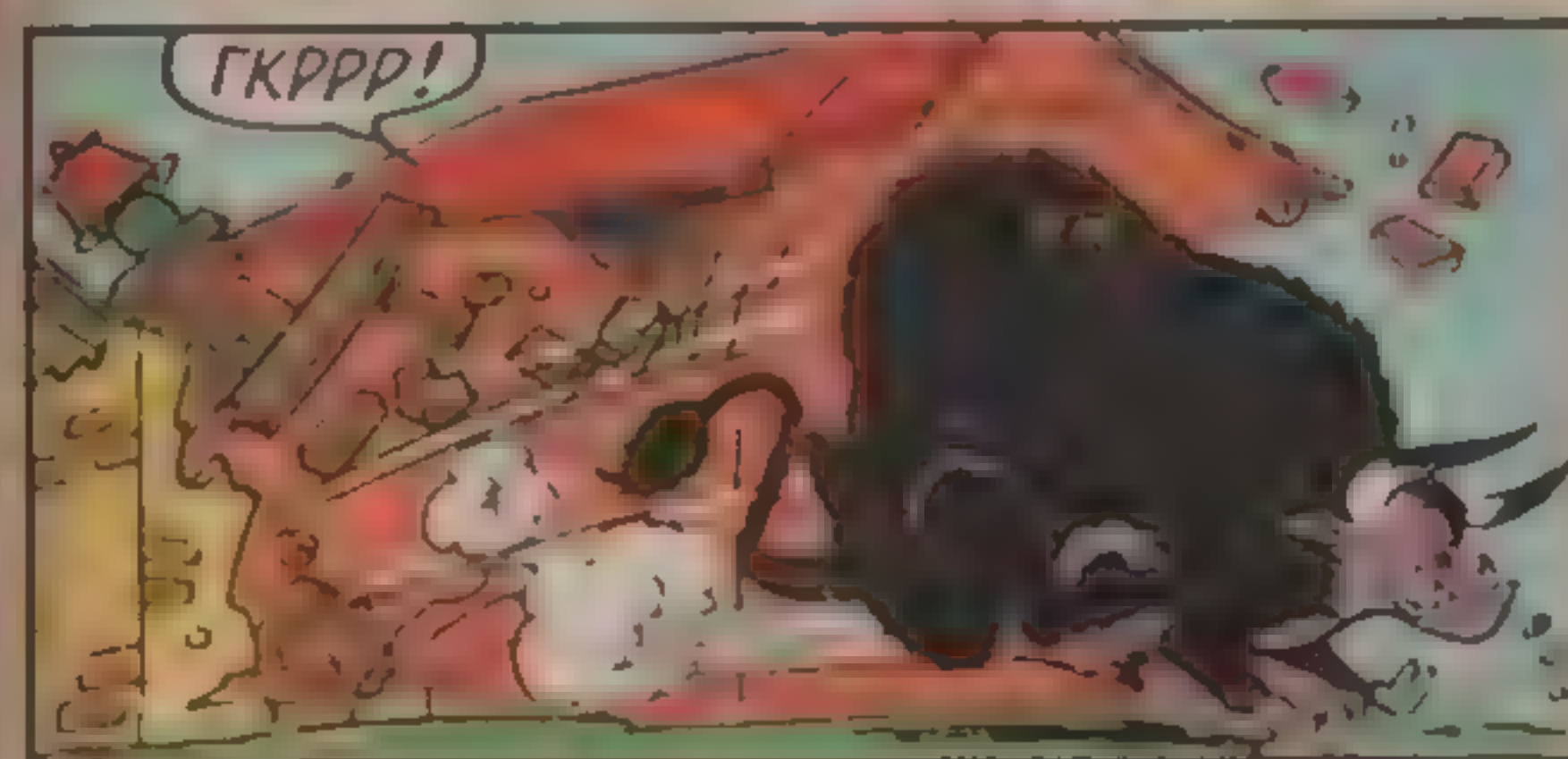
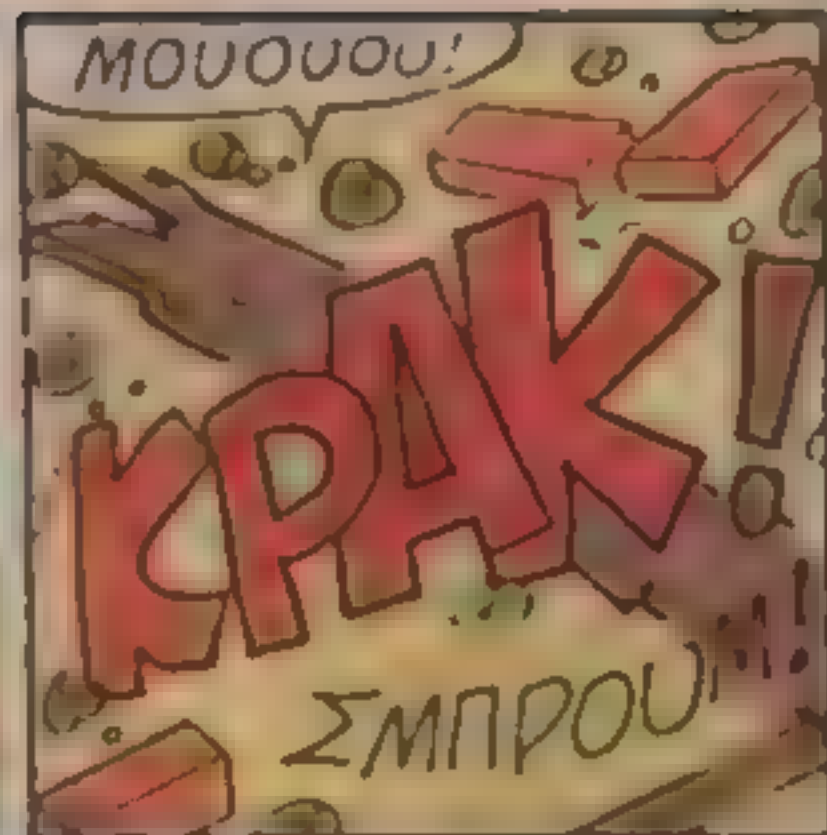
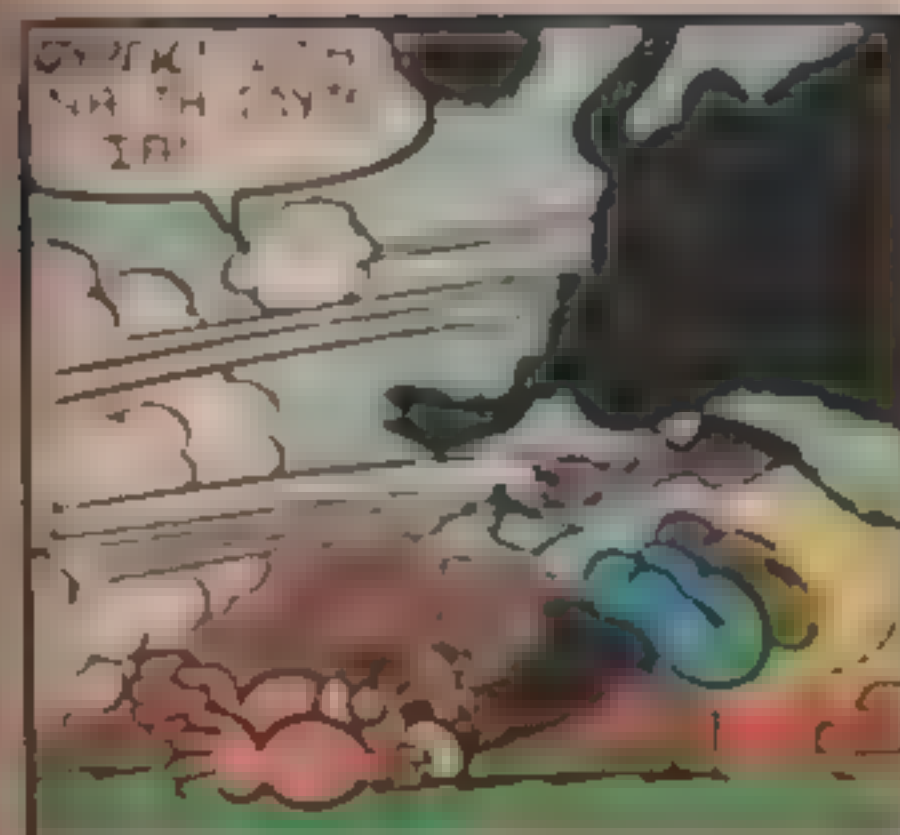
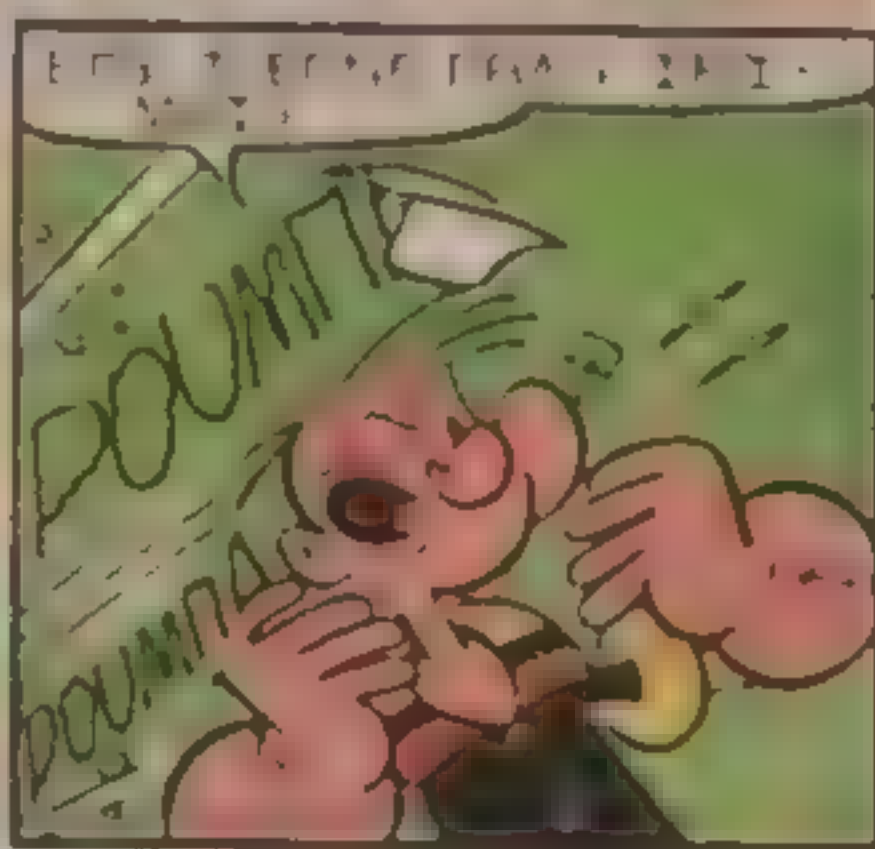
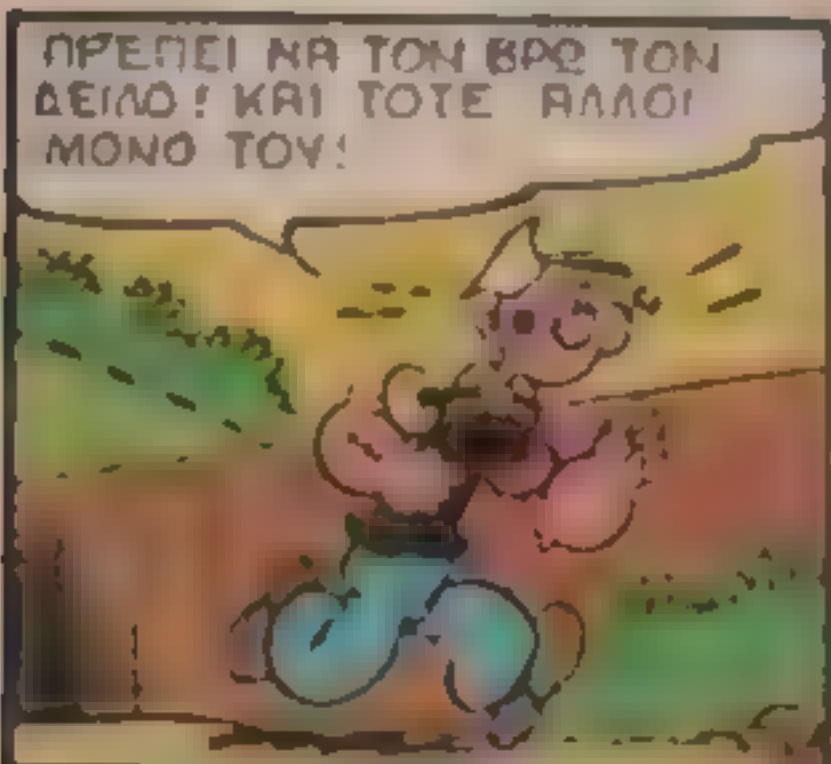
ΜΟΥΟΥ!

ΧΕΙ ΧΕΙ! ΚΟΙΤΑ
ΚΑΤΩ!

ΜΑ ΤΟΥΣ ΧΙΛΙΟΥΣ ΚΕ-
ΡΑΙΝΟΥΣ! ΤΙ ΕΓΙΝΕ
ΤΟ ΙΠΑΝΑΚΙ ΜΟΥ;

ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ
ΠΙΟ ΘΡΑΙΟ ΜΙΑ
ΜΟΥΛΑ!

ΑΤΗΡΟΙ Ε
ΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ
ΝΑ ΕΠΙΤΕΘΩ!

ΓΥΡΡΡ. ΑΥΤΟΣ Ο ΤΑΥΡΟΣ ΤΑΧΕΙ
ΜΑΖΙ ΜΟΥ

ΜΟΥΟΥ!

ΚΕΝ ΕΧΩ ΤΙ
ΑΙ ΓΙΝΟΜΕ

ΜΟΥΟΥ!

ΑΙ ΔΕΙΝΟΙ ΕΙΝΑΙ
ΟΙ ΤΑΥΡΟΙ

ΚΑΝΕ ΠΙΣ
ΤΕΡΑΙ

ΜΟΥΟΥ!

ΓΚΟΥΑΝ... ΔΕΝ
ΚΑΝΕΙ ΠΙΣ

ΚΡΑΖ!

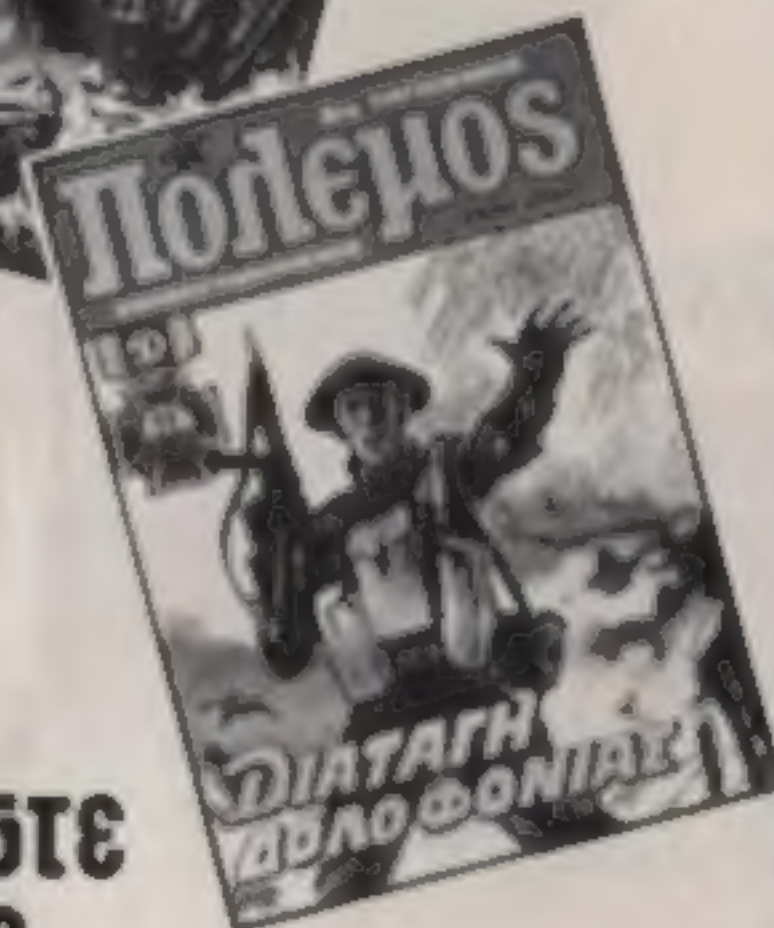
ΔΕΝ ΑΙΤΕΙΕΥΕΤΑΙ ΤΟ
ΚΑΤΑΡΜΕΝΟ

ΣΗ ΤΑ ΑΥΤΑ Ε
ΠΟΙΕΙ ΤΟ ΤΑ
ΤΟ ΒΡΑΧΟ

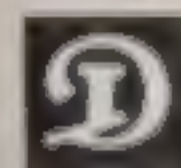
ΜΟΥΟΥ!

Είναι τα
καλύτερα
για
οφθαλμούς

Ζητείστε
τα από
όλα τα περίπτερα

**ΚΥ-
ΚΛΟ-
ΦΟΡΗΣΕ**

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ

ΜΠΑΓΚΣ

ΜΠΑΝΝΥ

και η παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ